

Valjakkoviesti

3/2025



Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämsä

HAASTATTELUSSA:

EGIL ELLIS

KESÄLLÄ TREENAAMINEN

KILPAKOIRIEN KOKO

KESÄLEIRIN JA TREENI- LEIRIN KUULUMISET

TEKOÄLY AVUKSI TREENAAMISEEN



JÄSENESTITTELYSSÄ
MICHELA LEPPÄNEN
KALEVIN PALSTA

KILPAKOIRAT VILLE RAKKOLAINEN

INFO

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat ry JÄMIJÄRVI

Seuran kotisivu: www.l-svu.fi
Sähköposti: hallitus@l-svu.fi



www.facebook.com/lsvu.ry



www.instagram.com/lsvu_ry

Valjakkoviesti-lehti: Tiedotustoimikunta

Julkaistaan ladattavana pdf-tiedostona seuran kotisivulla neljä kertaa vuodessa:

3/2025
6/2025
9/2025
12/2025



PJ Palsta

Seuran uusi toimintakausi alkanut totuttuun tapaan vilkkaissa merkeissä, vuosikokous pidettiin kesäkuussa, jonka perään järjestettiin Kesäleiri, elokuun lopulla pidettiin mielettömän hienon osallistujamäärän kerännyt treenileiri. Mieltä lämmitti nähdä leirillä niin suuri määrä lajin pariin vasta tulleita kuten jo pitkään harrastaneitakin. Nämä ovat tapahtumia, joissa luodaan uusia kontakteja, ystävyys-suhteita jopa, sekä tutustutaan lajiin parhaalla mahdollisella tavalla. Vilkaasta varikosta ja urista sekä niiden antamista kokemuksista hyötyvät niin harrastajat kuin koiratkin. Uskon, että leiriltä lähti monta harrastajaa ja koiraa kotiin paremmalla luottamuksella itseensä kuin leirille tullessaan! Näistä ihmisistä ja koirista saadaan toivon mukaan lajiin aktiivisia harrastajia, kilpailijoita ja seura-aktiiveja. Laji elää ja hengittää tapahtumien ja kilpailuiden kautta. Ilman niitä meiltä puuttuu keinot mitata ja arvioida rakkaan harrastuksemme mahdollistajien, koirien, tarvittavia ominaisuuksia. Vaikka valjakkoharrastajia hieman oikeutetustikin pidetään introvertteina, niin annetaan silti koirillemme mahdollisuus osoittaa, että ne kykenevät toimimaan häiriöidenkin keskellä kuten kuuluu, keskittyen omaan tekemiseen. Näin varmistetaan, että meillä on myös tulevaisuudessa valjakkokoiria joilla lajia voimme harrastaa.

Tästä päästään niihin tapahtumiin: Syksyn kilpailukausi kolkuttaa jo ovella. Seura järjestää syksyllä kolmet kilpailut Jämillä, toivottavasti mahdollisimman moni lähtee niihin mukaan. Muistutuksena viime kaudella testissä ollut L-SVU:n CUP joka kattaa alkavalla kaudella kaikki syksyn, talven ja kevään kilpailut joten kannattaa kuluttaa kisauria ahkerasti, se saatetaan palkita kauden päättyessä.

Lauri Kivioja



L-SVU:n jäsenmaksu on 25 euroa.

Uudet jäsenet:

Lähetä yhteystietosi osoitteeseen:
toimisto@l-svu.fi

- Nimi
- Osoite
- Sähköpostiosoite
- Puhelinnumero (vapaaehtoinen)

Saat jäsenmaksuohjeet sähköpostilla.

Yhteistreenit Jämillä:
Sormelantie 205
www.l-svu.fi/yhteistreenit
l-svu.nimenhuuto.com



Kannen kuva, Egil Ellis

Ethän kopioi aineistoa ilman lupaa.

TULOSSA!



**Kauden 2025-2026 kilpailut kuuluvat L-SVU Cup:iin.
Ensin vuorossa ovat syksyn kilpailut.**

Jämin Syyskisa 4.-5.10.2025

Jämin Syys-SM 18.-19.10.2025

MiniDistance 8.11.2025

**Ja sen jälkeen jatketaan kohti talven ja kevään kilpailuja.
Tervetuloa kilpailemaan Jämille!**



Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

Jämin Syyskisa 4.-5.10.2025



L-SVU Cup

**Osakilpailu
1**

REK-koe!

Osoite: Sormelantie 77, Jämijärvi
Tuomari: Kari Tolkki
Kilpailupäälikkö: Lauri Kivioja

Kilpailuluokat la ja su:	DR8	7,8 km
	DR4	5 km
	DR4J	5 km
	DS2	6,1 km
	DBM/DBW	6,1 km
	DS1J	3,8 km
	DS1Y	3,8 km

Kilpailutoimisto avoinna:
3.10 klo 19-21 ja 4.10 klo 08-09

Ajajien kokous & rataselostus / säännöt:
4.10 klo 09.00
Ensimmäinen lähtö klo 10.01

DS1Y- ja DS1J- luokat järjestetään yhdistettynä luokkana DS1J,
johon sallittu ikäraja 11-18 vuotta (s. 2008-2015)
Kypärä pakollinen kaikissa luokissa
(pl. harrastesarjassa juosten koiran kanssa)

Harrasteluokka, la: 1-2H **3,8 km**

Huom. max 2 koiraa! Harrasteluokan sallittu kilpailijan ikä,
koiramäärä ja kilpailuväline oltava sääntöjen mukainen

Lasten koirajuoksu, la: **n. 100m**

Ilmoittautuminen: www.l-svu.fi 21.9.2025 mennessä.
Jälki-ilmoittautuminen 22.9 - 28.9.2025

Hinta: Kansalliset luokat 40 €, harraste 20 €
DR4J, DS1J ja DS1Y ilmaiseksi ja muissa kilpaluokissa
alle 21- vuotiaat ilmaiseksi.

Jälki-ilmoittautuminen +10 € ko. luokan ilmoittautumismaksuun.
Lasten koirajuoksu ilmainen (+10€ jos ei omaa vakuutusta)

Lisätiedot: hallitus@l-svu.fi

POWERLINE

Sleddogs

**LIVELÄHETYS
ONLINE TULOKSET**



Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

www.l-svu.fi

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

Jämin Syys-SM 18.-19.10.2025



Kuva: Jenna Jönkkari

Osoite: Sormelantie 77, Jämijärvi
Tuomari: Kari Tolkkila
Kilpailupäällikkö: Titta Laaksonen

LIVELÄHETYS
ONLINE TULOKSET

Kilpailuluokat la ja su:	SM DR8	7,8 km
	SM DR4	5 km
	SM DR4J	5 km
	SM DS2	6,1 km
	DBM/DBW	6,1 km
	DS1J	3,8 km
	DS1Y	3,8 km

Kilpailutoimisto avoinna:
17.10 klo 19-21 ja 18.10 klo 08-09

Ajajien kokous & rataselostus / säännöt:
18.10 klo 09.00
Ensimmäinen lähtö klo 10.01

DS1Y- ja DS1J- luokat järjestetään yhdistettynä luokkana DS1J johon
sallittu ikäraja 11-18 vuotta (s. 2008-2015)
Kypärä pakollinen kaikissa luokissa
(pl. harrastesarjassa juosten koiran kanssa)

Harrasteluokka, la: 1-2H 3,8 km
Huom. max 2 koiraa! Harrasteluokan sallittu kilpailijan ikä,
koiramäärä ja kilpailuväline oltava sääntöjen mukainen

Lasten koirajuoksu, la: n. 100m

Ilmoittautuminen: www.l-svu.fi 5.10.2025 mennessä.
Jälki- ilmoittautuminen 6.10 - 12.10.2025

Hinta: SM-luokat 50€, kansalliset luokat 40 €, harraste 20 €
DR4J, DS1J ja DS1Y ilmaiseksi ja muissa kilpaluokissa
alle 21- vuotiaat ilmaiseksi.
Lasten koirajuoksu ilmainen (+10€ jos ei omaa vakuutusta)
Jälki-ilmoittautuminen +10 € ko. luokan ilmoittautumismaksuun.
Lisätiedot: hallitus@l-svu.fi

POWERLINE
Sleddogs



Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

www.l-svu.fi

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

Jämin Mini Distance 8.11.2025



L-SVU Cup

Osakilpailu

3

Pelottavan hauska kilpailu!

Osoite: Sormelantie 77, Jämijärvi
Tuomari: Kari Tolkkila
Kilpailupäällikkö: Lauri Kivioja

POWERLINE

Sleddogs

Jämi Mini Distance 2025

Sulanmaan Mini Distance erikoiskilpailu, joka ajetaan yhdessä rajoittamattomassa luokassa (DR).

Kilpailussa ajetaan 7,8 km reitti 4 kertaa 10h aikana.
Jo yhden kierroksen ajamalla pääsee tuloslistalle.

Kilpailuvälineen paino muodostuu käytetystä koiramäärästä. Jokaisen koiran vedettävä kuorma on vähintään 25 kg. Ajajan painoa ei lasketa kärryn painoon. Handlerin käyttö sallittu. Handlerin paino lasketaan kärryn painoon. Neljällä koiralla ajettaessa käy kolmipyöräinen kärry. Koiramäärän ylittäessä neljä vaaditaan nelipyöräinen kärry. (esim. mönkijä)

Katso tarkemmat säännöt www.l-svu.fi

Ilmoittautuminen: www.l-svu.fi 26.10.2025 mennessä.

Jälki-ilmoittautuminen 27.10 - 2.11.2025

Hinta: 50 €. Jälki-ilmoittautuminen +10 €

Lisätiedot: hallitus@l-svu.fi



Naamiaiset!
Paras asu
palkitaan!

Kilpailutoimisto avoinna + punnitus:
7.11 klo 19-21 ja 8.11 klo 07-08

Ajajien kokous & rataselostus / säännöt:
8.11 klo 08.00
Ensimmäinen lähtö klo 9.00

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

Jämin Talvikilpailu 10.-11.1.2026



L-SVU LIVE

Osoite: Sormelantie 77, Jämijärvi
Tuomari: Sonja Heinonen
Kilpailupäällikkö: Kirsi Järvenpää



POWERLINE
Sleddogs

Luokat la ja su:

Sp8	17,5 km
Sp4	9,6 km
Sp4J	9,6 km
Juniorit 10-13 v. 1-3 koiraa	5,0 km

Vain lauantaina:

Harraste 1-2H	5,0 km
Lastenluokka	n.100m

Kypärä pakollinen kaikissa
ajoluokissa.



Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

Ilmoittautuminen nettilomakkeella www.l-svu.fi
Viimeinen ilmoittautumispäivä: 28.12.2025
(jälki-ilmoittautuminen 4.1.2026 asti +10€, ei koske lastenluokkaa)

Kansalliset kilpailuluokat 40 €

Sp4j ja Junioriluokka ilmaiseksi
koskee myös Sp4 ja Sp8 luokissa
juniorilisenssillä kilpailevia, alle 21 vuotiaita

Harrasteluokka 30 €
Lastenluokka 12,68€ mikäli ei omaa
vakuutusta.

Pankkitiedot: Ilmoittautumislomakkeella
Lisätietoja: hallitus@l-svu.fi

KILPAILUPÄIVÄN OHJELMA:

Kilpailukanslia aukeaa: 9.1 klo 19.00-21.00
10.1 klo 7.00-9.00

Ajajien kokous & rataselostus / säännöt:
10.1. klo 9.00
Ensimmäinen lähtö: 10.01

www.l-svu.fi

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

JÄMIN TALVI SM¹ 24.-25.1.2026



L-SVU LIVE

Osoite: Sormelantie 77, Jämijärvi
Päätuomari: Kari Tolkila
Kilpailupäällikkö: Lauri Kivioja

POWERLINE Sleddogs

Luokat la ja su:

SM Sp6	13,0 km
SM Sp4j	9,6 km
SM Sp2	5,0 km

Juniorit 10-13 v. 1-3 koiraa 5,0 km

Vain lauantaina:

Harraste 1-2H	5,0 km
Lastenluokka	n.100m

Kypärä pakollinen kaikissa
ajoluokissa.



Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

Ilmoittautuminen nettilomakkeella www.l-svu.fi
Viimeinen ilmoittautumispäivä 11.01.2026
Jälki-ilmoittautuminen 18.1.2026 asti +10€/luokka,
ei koske lastenluokkaa

Osallistumismaksut:

SM-luokat 60 €

Junioriluokka ilmainen
koskee myös SM Sp6, SM Sp4j ja SM Sp2 luokissa
juniorilisenssillä kilpailevia, alle 21 vuotiaita

Harrasteluokka 30 €

Lastenluokka 12,68€ mikäli ei omaa vakuutusta.

Pankkitiedot: Ilmoittautumislomakkeella
Lisätietoja: hallitus@l-svu.fi

KILPAILUPÄIVÄN OHJELMA:

Kilpailukanslia aukeaa: 23.1.2026 klo 19.00-21.00
24.1.2026 klo 7.00-9.00

Ajajien kokous & rataselostus / säännöt klo: 9.00
Ensimmäinen lähtö klo: 10.01

www.l-svu.fi

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

JÄMIN TALVI SM²

21-22.2.2026

Osoite: Sormelantie 77,
Jämijärvi

Päätuomari:
Kari Tolkkila
Kilpailupäällikkö:
Johanna Pelli



POWERLINE
Sleddogs



L-SVU LIVE



Kuva: Jenna Jönkkäri

Luokat la ja su:

SM Sp8 17,5 km

SM Sp4 9,6 km

Sp1-3Y+J max 3 koiraa 5,0 km

Kansalliset säännöt kohta 2.1.2 ja
2.1.3 määritellyt luokat järjestetään
yhdistettynä luokkana (Sp1-3Y+J)
Ikäraja 10-16v

Vain lauantaina:

Lastenluokka n.100m

Kypärä pakollinen kaikissa
ajoluokissa.



Ilmoittautuminen nettilomakkeella www.l-svu.fi
Viimeinen ilmoittautumispäivä 8.2.2026
Jälki-ilmoittautuminen 15.2.2026 asti +10€/luokka,
ei koske lastenluokkaa

Osallistumismaksut:

SM-luokat 60 €

Sp1-3Y+J ilmainen
koskee myös SM Sp8 ja SM Sp4 luokissa
juniorilisenssillä kilpailevia, alle 21 vuotiaita

Lastenluokka 12,68€ mikäli ei omaa vakuutusta.

Pankkitiedot: Ilmoittautumislomakkeella

KILPAILUPÄIVÄN OHJELMA:

Kilpailukanslia aukeaa: 20.2.2026 klo 19.00-21.00
21.2.2026 klo 7.00-9.00

Ajajien kokous & rataselostus / säännöt klo: 9.00
Ensimmäinen lähtö klo: 10.01

www.l-svu.fi

Kesäleiri

13.-15.6.2025

Kesäleiri on nykyisellä nimellä järjestetty toista kertaa. Aikaisemmin kesäkuun leiri tunnettiin pentuleirinä, mutta kyseinen nimi synnytti joka vuosi kysymyksiä, että voiko leirille tulla vaikkei pentuja olisikaan. Nimestään huolimatta leirit eivät juuri sisältäneet erityisesti pentuihin liittyvää ohjelmaa, vaikka leirit ovatkin pennuille hyvä paikka opettaa valjakkokoirille sopivia taitoja kuten matkustamista. Leirit soveltuvat kaikille, vaikka ei omistaisi yhtään koiraa, joten kesäleiri nimi tuntui selkeämmältä.

Kesäleiri alkoi seuran vuosikokouksella, johon kaikki seuran jäsenet olivat kutsuttuja ja tervetulleita. Kokouksessa mm. valittiin erovuoroisten tilalle uudet hallituksen jäsenet, joiden esittelyn löydät tästä lehdestä. Lisäksi kokouksen aikana juhlistettiin kakkukahvien kanssa seuran vuoden arvokisamenestyjiä eli Pasi Heinosta, Milli Rakkolaista, Sampsa Mäki-Arvelaa, Joonas Kalliota ja Susanna Bürklandia.



Aurinkoisesta säästä huolimatta metsässä oli mukavan varjoisaa treenille

Tämän vuoden leirin teemana oli "aloittelijasta kilpailijaksi", joten leiri soveltui erityisesti harrastusta aloitteleville. Lauantaina Ville Rakkolainen piti aiheeseen liittyvän luennon, jonka jälkeen halukkaat saivat yksilöohjausta treenisuunnitelman tekemiseen kilpailuja silmällä pitäen. Leirin aikana pyöri valjakkoaiheinen kirpputori sekä tarvikemyyntiä. Aurinko helli viikonloppuna, mutta aikaisin aamulla leiriväki pystyi treenaamaan koiriaan.

Sunnuntaina ohjelmassa oli suosittu häiriökuja, jossa uran varrella vastaan tuli kaikenlaista koiranlennittäjästä vieheeseen. Häiriökuja on hauska harjoite harvakseltaan tehtäväksi, jossa pystyy näkemään omien koiriensä käytöstä yllättävissä mutta turvalisissa olosuhteissa. Ihannetilanteessa valjakko-koirat ohittavat häiriöt niihin liikaa huomiota kiinnittämättä, mutta harrastajia on lajissa hyvin erilaisista lähtökohdista ja lajia harrastetaan erilaisten koirien kanssa, joten liian vakavasti ei tehtävää kannata ottaa.



Kesäleiri sopii sekä ihmispennuille että koirapennuille

Jos häiriöt tuntuvat olevan turhankin kiinnostavia, niin tämän kaltaista harjoitusta ei kannata toistella jatkuvasti etteivät koirat ala kuvitella, että pöröisen vieheen retuuttaminen onkin koko homman hauskin ja tärkein osuus. Mutta harjoitus on melko hyvä motivaatiomittari aikuisille valjakkokoirille. Jos mahdollista, niin nuoria koiria kannattaa tässä harjoituksessa laittaa aikuisten kokeneiden koirien taakse opettelemaan hyviä käytösmalleja.

Leiri veti taas hienon määrän väkeä ja paikalla oli useita ensikertalaisia. Leiri siis palveli tarkoitustaan kokoamalla yhteen kokenutta harrastajakuntaa sekä vasta-alkajia. Yhteenkuuluvuuden tunne ja yhdessä tekeminen kasvattaa harrastusmotivaatiota.



*Ville Rakkolaisen pitämä
treeniluento veti väkeä*



*Rotukirjo leirillä on laaja - tässä leirin
suurimmat osallistujat*



Hahmo häiriökujan varrella

Haastattelussa:

Egil Ellis

Voitko alkuun kertoa hieman itsestäsi; milloin olet lajin aloittanut ja kuinka päädyit sen pariin sekä tärkeimmät saavutuksesi?

Olen vuoden 1970 vuosimallia. Synnyin Ruotsissa, kasvin osittain Espanjassa ja asuin Kanadassa, jossa kävin koulua pari vuotta. Perheeni muutti takaisin Ruotsiin, kun olin 11-vuotias.

Isäni johdatti minut valjakkoharrastuksen pariin kahden siperianhusky-pennun myötä, jotka sain joululahjaksi vuonna 1982. Isäni ajoi koirilla 1940- ja 50-luvuilla vuorilla ja hän, hänen veljensä ja ystävänsä olivat luultavasti ensimmäisiä, jotka ajoivat valjakolla Ruotsissa. Pieni siperianhusky-kennelimme kasvoi nopeasti ja veljeni kanssa aloimme kilpailla kolmen koiran valjakoilla vuonna 1985. Nousin luokissa ylemmäs ja viimeinen kilpailuni puhdasrotuisilla siperianhuskyilla oli vuonna 1989 Ruotsin mestaruuskisoissa 10-koiran luokassa.

Egil ja Elvis (johtaja)
IFSS On-Snow WCh
Åsarna Sweden 2023
Kuva Helen Lundberg

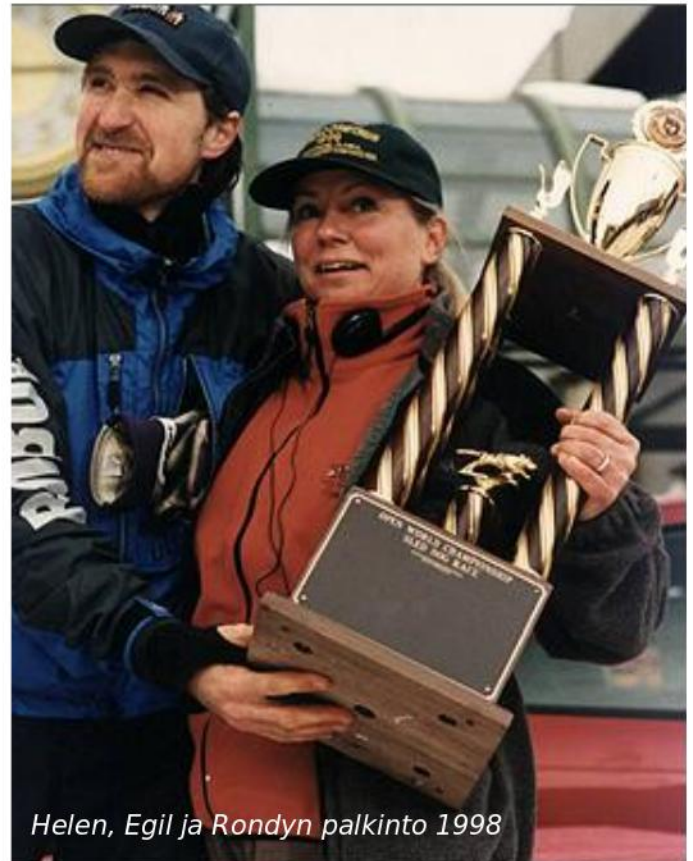
Vuonna 1991 yhdistin voimani nykyisen vaimoni Helen Lundbergin kanssa ja silloin aloimme kehittää risteytyskoiria sekä suhtautua kilpailamiseen vakavammin. Kilpailimme Skandinaviassa ja Euroopassa, enimmäkseen avoimessa luokassa. Noihin aikoihin rakensimme valjakkoamme tavoitteena osallistua Alaskan avoimen-luokan kisoihin. Vuonna 1997 lensimme ensimmäistä kertaa Alaskaan katsomaan Open North America-kilpailua ja Tokin kisaa saadaksemme kuvan siitä, mitä tuleman piti. Vuonna 1998 kilpailimme ensimmäistä kertaa ONAC:ssa ja Tok Race of Champions -kisassa. Se oli alkua voittoputkellemme Alaskassa, jossa kilpailimme 16 kautta putkeen, saavuttaen 12 ONAC-voittoa, 5 Rondy-voittoa ja 12 Tok Race of Champions -voittoa.

Olit kehityksen kärjessä lajin murrosvaiheessa, kun skandinaaviset risteytyskoirat löivät läpi ja olet tunnettu vuosikymmeniä jatku-neesta erittäin suorituskykyisiä koiria tuottaneesta kasvatuksesta. Millaisia ominaisuuksia arvostat jalostukseen valitsemissasi koirissa ja kuinka näet koirakannan muuttu-neen viime vuosikymmeninä?

Kaikki koirat, joita olemme vuosien varrella jalostaneet, ovat itse kilpailleet useita kausia ja osoittaneet kykynsä suurten kilpailujen voittajina. Yleensä olemme testanneet, että molemmat vanhemmat ovat hyviä johtajakoiria. Voittava valjakko on yleensä se, jolla on parhaat johtajat, joten se on tärkein ominaisuus kilpakoirassa. Jos minulla on koiria, jotka pystyvät johtamaan valjakkoani ja voittamaan ONAC:n ja Rondyn, niin niillä on myös muut halutut ominaisuudet jalostukseen: nopeus, kestävyys ja henkinen kovuus.

Nykyiset lintukoiraristeytykset – scandinavian houndit, eurohoundit tai millä nimellä niitä haluaa-kaan kutsua – ovat kehittyneet pitkälle 1980-luvun ensimmäisistä risteytyksistä. Nykyään näemme yhtenäisempiä ja jalostetumpia koiria, jotka ovat kehittyneet enemmän erikoistuneiksi tiettyihin luokkiin. Silti uskon, että lumella kilpaillessa Alaskan avoimen-luokan voittavat koirat ovat yhä monipuolisimpia valjakkokoiria, jotka oikealla harjoittelulla voivat menestyä kaikissa luokissa – rajoitetuissa tai rajoittamattomissa, sprintissä tai keskimatkoilla. Poikkeuksena ovat 2- ja 4-koiran luokat, joissa koirat ovat nykyään niin erikoistuneita, että ihmisten 100 metrin juoksijan vertaaminen 800 metrin juoksijoihin on osuva.

Rondy 2009



Muutitte vuosituhannen vaihteen seutuvilla Alaskaan saavuttaen massiivista kilpailumestystä nostaen suorituskyvyn lajissa uudelle tasolle. Osaisitko kertoa, mitä tekijöitä tuollaisen ennen kokemattoman suorituskyvyn taustalta löytyi ja mikä erotti teidät muista kilpailijoista Alaskassa??

Helen ja minä veimme Alaskaan täysin uudenlaisen koiratyypin sekä uuden tavan (Alaskassa uuden) käsitellä, kouluttaa ja hoitaa koiria. Kun aloitimme kilpailamisen Alaskassa, kilpailuissa juoksi ainoastaan alaskanhuskyja ja meidän lintukoiraristeytyksemme osoittautuivat ylivoimaisiksi. Nykyään puhtaat alaskanhuskyt ovat lähes kadonneet



sprinttikilpailuista, mikä ei ole hyvä asia. Tarvitsemme alaskanhusky-linjoja takaisinristeytyksiin siinä vaiheessa, kun olemme sotkeutuneet jalostuksessa pisteeseen, josta ei ole enää ulospääsyä. Mielestäni alkuperäiset alaskanhuskyt eivät saa tarpeeksi tunnustusta nykyisten lintukoiraristeytysten tautalla. Jos asiaa ajattelee, keskivertoristeytyksessä on enemmän alaskanhuskyä kuin lintukoira. Ehkä niitä pitäisi kutsua alaskanhusky-risteytyksiksi...

Pääluokkasi on ollut avoimen luokan sprintti. Kertoisitko pääpiirteittäin harjoitusohjelmastasi, kuinka pyrit säättämään koirat juoksemaan haluamallasi askeleella ja sopivalla teholla, jotta ne kykenevät pitämään yllä korkeita nopeuksia kymmeniä kilometrejä; missä määrin harjoitteluun kuuluu vapaana juoksemista kävelytuskoneessa, millaisista matkoista aloitatte harjoittelun valjaissa ja kuinka nopeasti pidennätte harjoitusmatkoja?

Pidämme koirat aktiivisina ympäri vuoden. Valjasharjoittelu kestää lokakuusta huhtikuuhun. Huhtikuusta kesäkuuhun koirat saavat juosta vapaana tunnin päivässä suuressa aidatussa tarhassa ja heinäkuussa aloitamme uuden kauden pohjustamisen kävelytuskoneessa, kunnes valjasharjoittelu alkaa taas lokakuussa. Vapaapäivinä ympäri vuoden koirat pääsevät aina tunnin vapaana juoksuun pihalla. Leikkimisestä ja sosiaalisesta kanssakäymisestä ne eivät voi saada yliannostusta.

Harjoittelua kävelytuskoneessa kertyy noin 600-700 km ennen kuin aloitamme harjoittelun valjaissa lokakuun puolivälissä. Treeni kävelytuskoneessa tapahtuu ravivauhdilla noin 12-14 km/h. Aloitamme 30 minuutilla ja nostamme nopeasti 60-100 minuuttiin. Tämä on koirille helppoa harjoitusta, joka rakentaa niitä hitaasti fyysisesti vaativampaa treeniä varten vahvistaen lihaksia, jänteitä, niveliä sekä sydän- ja verenkiertoelimistöä. Lisäksi se on tärkeää henkisesti, sillä ne rakastavat sitä ja se estää tylsistymistä kesäkaudella.

Lokakuun puolivälissä koirat ovat hyvässä kunnossa aloittamaan harjoitukset valjaissa mönkijän edessä, yleensä mukavan viileissä lämpötiloissa. Olemme tarkkoja lämpötilojen suhteen: en pidä siitä, että koiria juoksetetaan valjaissa yli +5 °C lämpötilassa. Syksyisin koirien ylikuumeneminen on suuri riski etenkin auringonpaisteessa, joten varhain aamulla tai pilvisinä päivinä treeni on parempaa. Meillä on usein kevyt lumipeite jo marraskuun alussa, mikä vähentää soralla juoksemista ja on hyväksi tassuille. Joinakin vuosina lumi tulee myöhään

ja silloin käytämme paljon tossuja suojaamaan tassuja jäätyneilta sorateilta.

Ensimmäiset syksyn treenilenkit lähdemme suoraan kenneliltä, noin 6 km vauhdilla 25-27 km/h. Tämä palauttaa kaikki valjakossa juoksemisen rutii-neihin ja muistuttaa nuoria koiria siitä, mitä ne op-pivat keväällä. Pidempiä lenkkejä varten alamme kuljettaa koiria eri sorateille ja pidennämme matko-ja parilla kilometrillä aina muutaman harjoituksen välein. Nopeudet ovat 27-29 km/h sisältäen muuta-mia kävelyvauhtisia palautusjaksoja. Tämä jakso on kokonaan rakentavaa eikä kuluttavaa - jos olosuh-teet eivät ole hyvät, odotamme ja annamme koirien juosta vapaana. Syksyn valjasharjoittelu tehdään yleensä joka toinen päivä. Palautuminen on tärkeää tässä vaiheessa.

*Egil Ellis Rondy 2013
Kuva, Renee Freeman Gilbert*



Rekikauden aloitus vaihtelee paljon – joinakin vuosina olemme vielä mönkijän kanssa tammikuun alussa. Se ei ole ihanteellista, mutta olemme oppineet, että on oltava joustava ja sopeuduttava sään mukaan. En muista koskaan seuranneeni etukäteen laadittua treeniohjelmaa ilman, että sää olisi muuttanut kaiken. Joinakin vuosina on vain pakko kilpaila sillä valjakolla, joka on käsissä – valmiina tai ei – ja katsoa, mihin se riittää.

Ihannetilanteessa haluamme aloittaa rekiharjoittelun hyvillä reiteillä joulukuun puolivälissä ja alkaa lisätä sekä matkaa että vauhtia. Tavoitteena on luoda perustempo, jota kaikki koirat pystyvät ylläpitämään suunnitellun kisamatkan ajan. Hyvällä radalla perusharjoitteluvauhtini on noin 29 km/h 25–30 km matkalla. Tämä vauhti on valjakolle helppo ja mahdollistaa vauhdin nostamisen viimeisillä kilometreillä. ONAC:ia ja Rondya varten suunnitelmani oli lähteä liikkeelle maltillisella vauhdilla, seurata päävastustajia 3/4 matkasta ja yrittää kiristää lopussa ohii. Ei toiminut aina, mutta usein kyllä.

Loppukirirutiinia rakennamme jokaisessa treenissä jo syksystä lähtien. Ajamme valjakolla matkan, jonka se pystyy hallitsemaan, suunnittelemme pysähdykset tai hidastukset niin, että kaikilla on voimia lisätä vauhtia lopussa.

Vaikka se olisi aluksi vain muutama sata metriä, sitä pidennetään vähitellen ja pian se muuttuu hauskaksi tavaksi, jonka koirat tekevät mielellään käskystä. Jopa huono treeni tai kislähtö tuntuu paremmalta, jos voit lopettaa vahvasti ja koirat ovat iloisia.



Egil Ellis ONAC 2013, kuva Dave Partee

Palataksemme vielä Alaskaan, niin osaisitko kertoa merkittävimmistä eroista harrastamisessa Alaskan ja Skandinavian välillä ja mistä asioista sieltä meidän kannattaisi ottaa täällä oppia tai mallia?

Kun aloitimme kilpailemisen Alaskassa vuonna 1998, suurin yllätys olivat kovat ja nopeat radat, etenkin 14-20 koiran valjakoilla. Olimme tottuneet Skandinavian ja Euroopan ratoihin, joilla koirien piti tehdä kovasti töitä valjaissa pitääkseen vauhdin yllä. Ensimmäisessä ONAC:ssamme valjastimme 20 koiraa (koska kaikki sanoivat, että pitää aloittaa isolla tiimillä!) ja lähdimme radalle, mutta koirani tekivät aivan liikaa työtä ja jouduin seisomaan jarrumatolla lähes koko matkan. Täyttä energian hukkaa! Pudotin kuusi koiraa ja juoksin toisena päivänä 14-koiran valjakolla – yhä liikaa voimaa ja koirat väsyivät. Kuormasin koiran kumpanakin kahdesta ensimmäisestä päivästä. Kolmantena päivänä juoksin 7-koiran valjakolla täydellisesti ja sain päivän kolmanneksi parhaan ajan! Lopputuloksena sijoituin 5:nneksi 24 valjakosta. Olisin pärjännyt paremmin aloittamalla 10 koiralla. Se oli hyvä oppi. Samana vuonna ONAC oli myös yksi lämpimimmistä koskaan, mikä ei tehnyt hommaa helpommaksi, mutta se sai meidät ajattelemaan... Ja seuraavana viikonloppuna voitinkin Tok Race of Champions -kisan pienemmällä tiimillä!

Unlimited-class-, eli avoimen luokan, kilpailuille ei ole Euroopassa vastinetta. Yhdistelmä 30-45 km matkoja, keskimäärin yli 30 km/h vauhteja, kolme päivää peräkkäin tasaisilla ja nopeilla reiteillä suurilla valjakoilla, on äärimmäisen haastavaa koiralle sekä fyysisesti että henkisesti. On tärkeää treenata tuollaisilla nopeilla reiteillä, jotta koirat oppivat ole



Egil Ellis Tok 2010, 8 koiran luokka

maan vetämättä liikaa ja juoksemaan valjakon mukana, kunnes pyydät niitä tuomaan valjakon maaliin loppukirillä. Rajoitettujen luokkien osalta mielestäni Pohjois-Amerikalla on kaikki opittavanaan siitä, mitä me teemme täällä.



Egil Ellis, Exxon Open 2011

Pitkään lajissa mukana oleminen antaa perspektiiviä lajin kehityksen tarkasteluun; tuleeko mieleesi joitakin erityisiä positiivisia seikkoja lajin kehityksestä tai nouseeko mieleen joitakin huolenaiheita?

Avoimen-luokan kilpailijana olen huolissani siitä, että tämä luokka kuolee hitaasti, ainakin Euroopassa. Suurten kennelien ylläpitokustannukset nousevat ja yhä harvemmat kisajärjestäjät pystyvät tekemään turvallisia ratoja suurille valjakoille. Ilmastonmuutos on todellisuutta ja lumi vähenee kaikkialla, mikä tekee kisojen järjestämisestä arpa peliä.

Positiivista on, että sulan maan kisat ja rajoitettujen luokkien lumikisat houkuttelevat yhä enemmän harrastajia. Ennen nämä kisat olivat vasta-alkajien ensimmäinen askel kohti isompia luokkia, mutta nyt yhä useammat jäävät pienempiin luokkiin ja erikoistuvat niihin. Hyvä heille, mutta se ei kasvata isoja luokkia entiseen tapaan.

Millaisia suunnitelmia sinulla on ensi kilpailukauden suhteen; onko ohjelmassa perinteisiä sprinttikilpailuita vai onko harkinnassa esim. Norway Trailin kaltaisia etappikisoja?

Suunnittelemme osallistuvamme tarjolla oleviin sprinttikisoihin ja katsomme sitten, saammeko Norway Trail -kisan sovitettua aikataulumme mökikivuokraustoiminnan kanssa.



ONAC 2010 voittaja , kuva Helen Lundberg



Egil Ellis, Exxon Open 2011

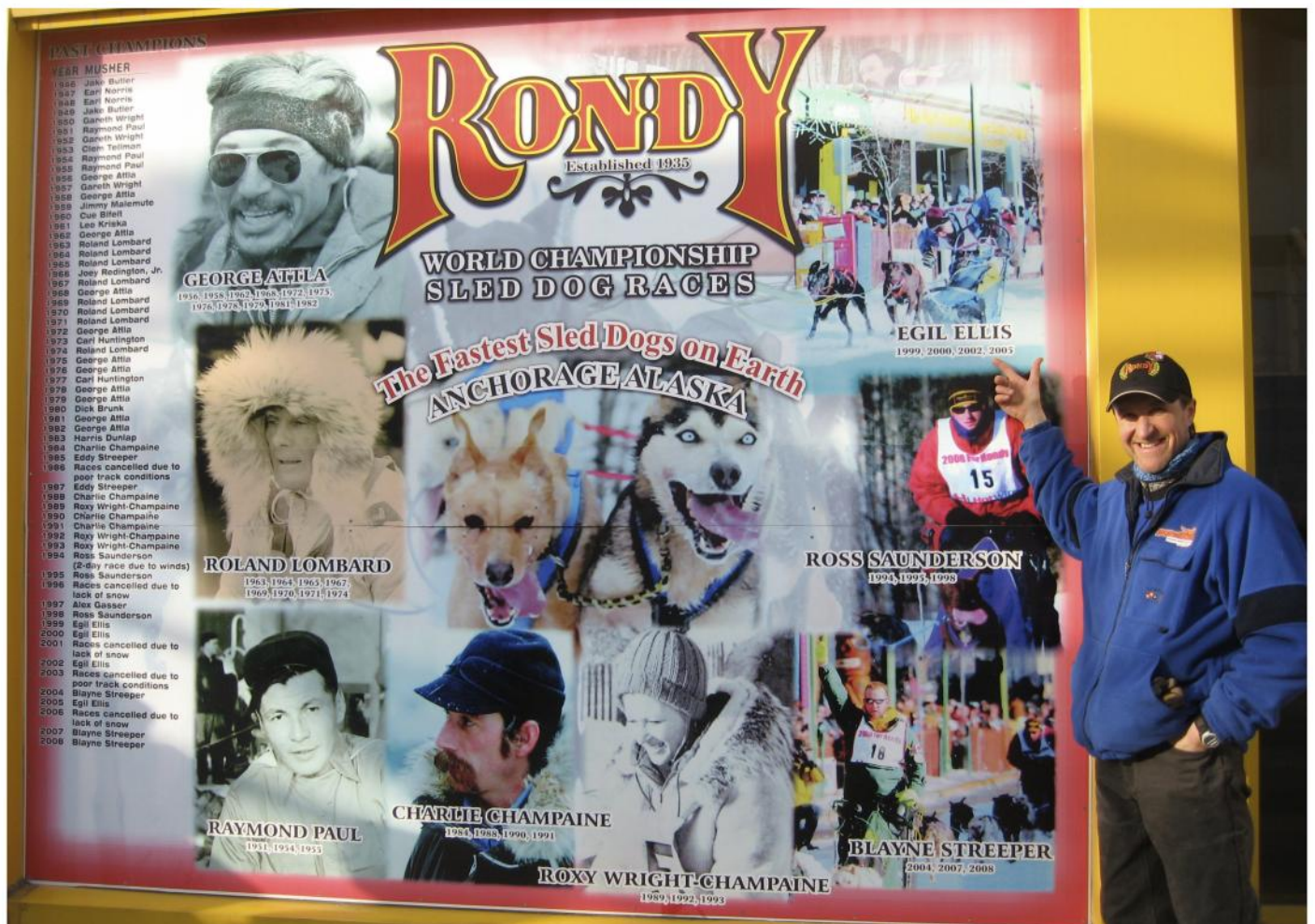
Viimeisimpänä kysyisimme vielä pitkän kokemuksen pohjalta antamaan neuvoja tuoreille harrastajille, jotka toivovat saavansa tulevaisuudessa kasaan suorituskyykyisen valjakon; mitä tällaisessa hankkeessa kannattaisi huomioida, jotta projekti etenisi sujuvasti?

Ennen kuin aloittelija edes hankkii koiria, hänen kannattaa liittyä seuraan, vierailla arvostetuissa kenneleissä, käydä kisoissa ja ehkä toimia apulaisena kennelissä saadakseen tuntumaa elämään valjakkokoirien kanssa. Tämä on 24/7, ympäri vuoden -laji ja jos et ole valmis sitoutumaan täysillä koiriin ja kaikkeen työhön, voit yhtä hyvin ottaa golfmailat tai tennismailan – ne voi laittaa syrjään silloin kun huvittaa. Jos olet mukana vain kilpailemisen vuoksi, se ei ole vaivan arvoista – sinun täytyy rakastaa koirien kanssa tehtävää päivittäistä työtä, sillä kilpaileminen tulee listalla paljon alempana. Älä laske aikaa, jonka vietät itse kisaamisessa verrattuna päivittäiseen työhön – se masentaa!

Kun lopulta päätät, että tämä rahasyöppö laji on sinua varten, hanki koiria todistetuista sukulinjoista, joilla on hyvä asenne. Nämä koirat ovat vastuullasi vuosia, joten on paljon hauskeempaa, jos ne ovat mukavia ja ystävällisiä työkavereita. Ole kärsivälli-

nen – kilpailukykyisen tiimin rakentaminen ja oman kokemuksen hankkiminen vie vuosia, joten älä hysy. Häviät enemmän kisoja kuin voitot, mutta opi virheistäsi ja muuta asioita seuraavaa vuotta varten. Ja viimeisenä mutta ei vähäisimpänä – pidä hauskaa koiriesi kanssa. Loppujen lopuksi kyse on vain koirakisasta!

Rondyn voittaja
2011



Norway Trail 2019,
Dee ja Dennis johdossa



Euroopanmestaruus 2020
Kuva, Per Sverre Simonsen



Pentuja



Koiravaljakkoajoa ympäri vuoden - uhka vai mahdollisuus

Ympärivuotinen koiravaljakkoharrastus jakaa mieli-
piteitä lajin keskustelupalstoilla, mutta kasvattaa
suosiotaan jatkuvasti. Ilmastonmuutoksen uhatessa
talvia painopiste harrastuksessa siirtyy sulalla maal-
la harjoitteluun sekä Suomessa että erityisesti muu-
alla maailmassa. Koiravaljakkoyrityksiäkin on ottanut
mukaan ohjelmatarjontansa kärryajeluja, joten tar-
ve harjoittelukauden aikaistamiselle on ilmeinen.

Sulanmaan aikana harjoittelussa on kuitenkin tiet-
tyjä riskejä, jotka tulee tuntea tarkoin ja näistä mer-
kittävin riski on ylikuumeneminen. Seuraavassa
kirjoituksessa pureudumme ympärivuotisen tree-
nauksen hyötyihin ja riskeihin, osin kirjoittajan
omaan kokemukseen peilaten, mukana on kokenei-
den lajin harrastajien ”hiljaista tietoa” ja mukaan
mahtuu myös tutkittua tietoa, joita esimerkiksi
eläinlääkäri, tutkija ja menestynyt koiravaljakkour-
heilija Arleigh Reynolds on tuonut ilmi artikkeleis-
saan.

Valjaat naulaan kesän kynnyksellä?

Onko olo haikea kesän kynnyksellä? Pitkä kesä hää-
möttää ja on aika laittaa valjaat naulaan. Entä jos
sittenkin treenaisit ympäri kesän? Tällainenkin vaih-
toehto on, tietyin varauksin, mahdollinen ja nyky-
ään kärkipään kilpailijoiden keskuudessa enem-
minkin sääntö kuin poikkeus. Et voi kuitenkaan
tehdä sitä, kuten teet syksyn viileässä tai talven
pakkasilla.

Kevät saattaa alkaa jo hyvin aikaisin eteläisessä
Suomessa ja jos ripustat valjaat naulaan jo lumien
sulettua, tulee koirille taukoa puoli vuotta syksyn
treeneihin. Se on pitkä aika intohimoiselle harrasta-
jalle, ja myös koirille, jotka rakastavat vetää. Koirien
kyky ymmärtää erilaisia käsitteitä on vajavainen.
Ne oppivat kyllä sanoja, kuten ”oikea” ja ”anna tas-
su”, mutta ”kesäloman” ymmärtäminen on koiralle
mahdotonta. Niillä ei ole ihmisen kaltaista kalente-
rikäsitystä, joten kesäloman viettäminen ole tietois-
ta toimintaa. Kuten eivät koirat ymmärrä omia

*Lämpimässä pidä paljon taukoja. Ne ovat tärkeitä koiran
jäähyttämiseksi ja samalla pystyt tarkkailemaan koirien vointia*



syntymäpäiviäkään, vaikka omistaja niitä tykkäisi viettää mutta ottaa taatusti ottaa mielellään vastaan kaikki herkut, joita sille tarjotaan.

Mutta kuten me ihmisetkin, koirat ovat yksilöitä. Toiset hyötyvät säännöllisistä ja jatkuvista rutiineista, ja toiset kykenevät paremmin mukautumaan erilaisiin muutoksiin ja vaihteluun. Voi olla, että jotkut harrastajat haluavat itse vähän lomaa kiireisestä harjoittelusta, ja sen on oltava täysin hyväksyttävää. Oma jaksaminen on kuitenkin pistettävä edelle, sillä omistajan jaksaminen on koiran hyvinvoinnin edellytys. Osan harrastajien kilpailulliset tavoitteet ovat vasta talvella, joten nousujohtaisen treenaamisen aloittamisella ei välttämättä syksyn tultua ole kiire.

Monipuolisuutta ja vaihtelua

Yhä useammat jatkavat lajin harrastamista ja koirien harjoittamista ympärivuotisesti. Talvi on saatanut mennä kiireisesti kilpaillessa tai safariyritystoiminnan pyörittämisessä, joten voi olla, että aivan yhtä kireää aikataulua ei haluta tree-neissä pitää.

Vaihtoehtoja toteuttaa treeniä ympäri kesän on kuitenkin useita: nousujohtainen harjoittelu kohti syksyn kilpailukautta, pentujen ja nuorten koirien harjoittaminen, käytöksen harjoittaminen tai vaikka fiilispohjainen satunnaisempi kesäharjoittelu koirien pitämiseksi tyytyväisenä. Harjoitteluun kesällä voi perinteisen valjasharjoittelun tai matalatehoisen

peruskestävyysharjoittelun lisäksi sisällyttää uintia tai vapaana juoksutusta, jos sellaisen toteuttamiseen on mahdollisuuksia. Lämpimiä päiviä voi hyödyntää harjoituksiin, jotka kehittävät koirien itsehillintää lähtötilanteissa ja lyhyet harjoittelumatkat ovat hyvä alku pennuille.

Peruskestävyysharjoittelussa on yleisesti käytössä monenlaisia menetelmiä. Aikaisemmin lehden artikkeleissa on käsitelty erilaisia tapoja toteuttaa matalatehoista harjoittelua (Valjakkoviesti 1/2025). Matalatehoinen (eli aerobisella tasolla tapahtuva) pk-harjoittelu on mahdollista toteuttaa korkeampi-tehoiseen valjasharjoitteluun verraten lämpimämmässä säässä, sillä se tuottaa lämpöä vähemmän kuin kovatehoisempi harjoittelu. Reynolds on havainnut, että pitkäkestoinen ja hidas kestävyystreeni kehittää myös koiran lämmönsietokykyä (Incredible Athletic Dogs Youtube-tallenne, 2021).

Tunnollisesti suoritettu peruskestävyysharjoittelu kantaa siis pitkälle tulevalla kilpailukaudella. Vaikka ei olisi kesällä kuukauteen pystynyt tekemään yhtään valjasharjoittelua, vaan kaikki harjoittelu olisi ollut matalatehoista harjoittelua kävelytyskoneessa tai pyörän vierellä, se on suuri etu syksyllä ja sen pitäisi näkyä koiran suorituskvyvyssä ja lämmönsietossa.

Lisäksi matalatehoiseen harjoitteluun painottuva harjoitusohjelma vähentää loukkaantumisia ja väsymystä (Reynolds, 2021). Totuttelu lämpimiin säihin on tärkeää. Syksyn kilpailuja voidaan etenkin

alkukaudesta toteuttaa sääntöjen puitteissa lämpimissäkin olosuhteissa, joten jokaisen kilpailijan vastuulla on totuttaa koirat suorittamaan näissä lämpötiloissa.

Sitä saat mitä jalostat

Vaikka koiria voidaan totuttaa erilaisiin lämpötiloihin, se ei yksin riitä tai selitä sitä, miksi koirien lämmönsiedossa on yksilöllisiä eroja. Reynolds on sanonut, että totuttelun lisäksi lämmönsäätelyyn vaikuttaa geenit (tärkeää hänelle jalostuksessa), kehonkoostumus (ylipaino), jäähdyttäminen ja tarkkailu/ennaltaehkäisy. Eläinlääkäri Janice Baker on listannut lisäksi rasitustason, nesteytyksen, turkin tiheyden ja ravinnon.

Lähtökohtaisesti tulisi siis jalostaa hyvällä lämmönsietokyvyllä varusteltuja koiria saadakseen sellaisia lisää. Koiranostajan siis kannattaisi ottaa selvää myös koiran vanhempien kyvystä sietää lämpöä. Hyvää lämmönsäätelykykyä on vaikeaa arvioida kaikkein lyhimmillä sulan maan kilpailumatkoilla, jotka tänä päivänä saattavat olla muutaman kilometrin mittaisia. Jos koiralla on treenattu ja kilpailtu vain kaikkein lyhimmillä matkoilla sulan maan aikaan, on vaikea sanoa, kuinka se sietää lämpöä matkan pidentyessä. Mitä pidempään räjähtävä suoritus kestää, sen raskaammaksi se muuttuu ja sen enemmän koira altistuu lämpökuormalle.

Globaalin ilmaston lämpenemisenkin vuoksi lämmönsietoon olisi tärkeää kiinnittää huomiota. Geneettisesti tutkitusti heikkoja lämmönsiedolle ovat lyhytkuonoiset ja leveäkalloiset koirarodut, jotka kuitenkin melko harvinaisesti ovat käytössä koira-

valjakkoharrastuksessa. Vuonna 2016 julkaistussa brittitutkimuksessa lämpösairusriskiä merkittävästi nosti tietyt rodut (lähinnä seurakoirana käytettäviä rotuja), ylipaino, yli 50kg paino ja yli 2-vuoden ikä.

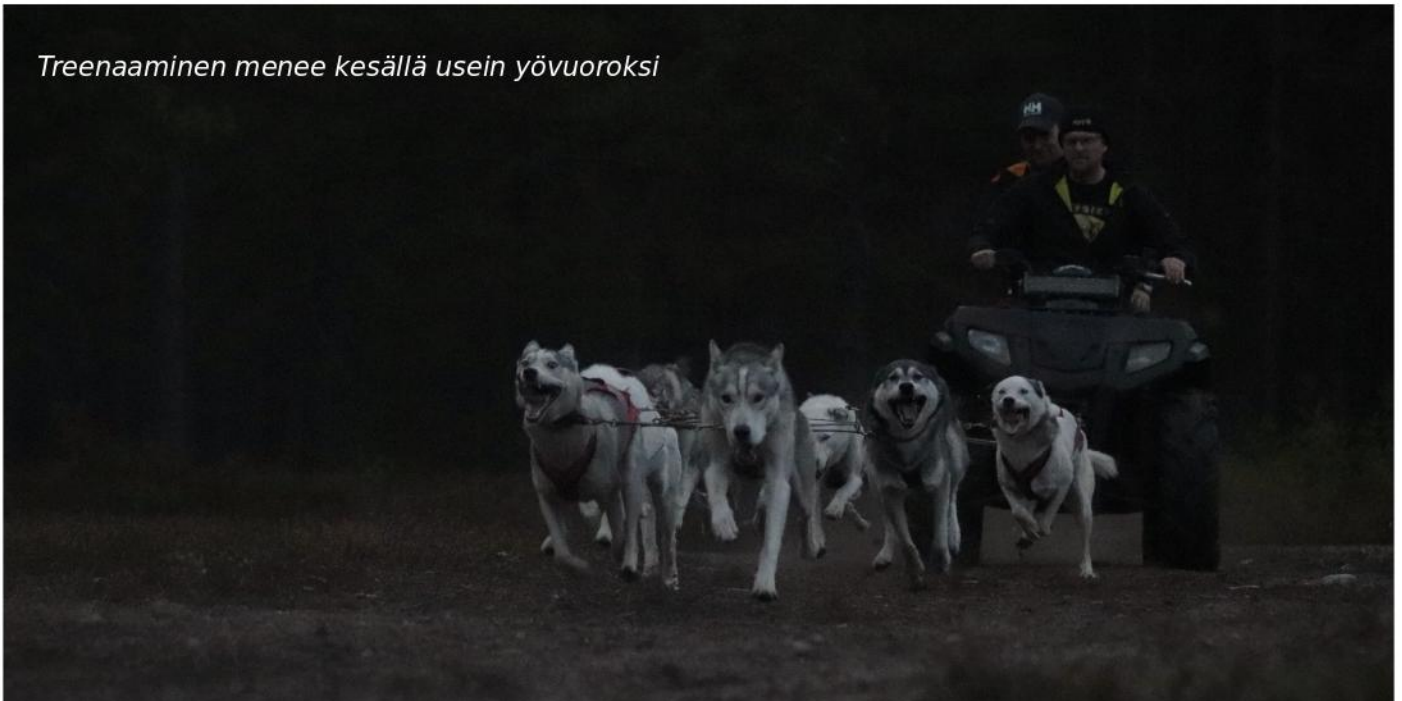
Koska lajissa harvinaisempia ovat lyhytkuonoiset liioitellut koirarodut tai jättirodut, niin kyseiset riskit eivät suoraan koske suurinta osaa harrastajista, mutta seuraavaa voidaan pitää mielenkiintoisena: tutkimustulos kertoo, että yli 2-vuotias koira on suuremmassa riskissä lämpösairauksille verrattuna sitä nuorempiin koiriin. Tämä tukee kokeneiden harrastajien mielikuvaa siitä, että nuoret valjakkokoirat ensimmäisellä kaudellaan sietävät lämpöä paremmin kuin toisella ja sitä seuraavilla kausilla. Hyvästä lämmönsiedosta ei siis kannattaisi tehdä vielä äkkinäisiä johtopäätöksiä ensimmäisen harjoittelu- ja kilpailukauden aikana.

Vaikkei äkkiseltään väitteen tueksi löydy koiriin liittyviä tutkimustuloksia, niin suuri koko sekä suuri lihasmassa lisää lämpökuorman riskiä. Lisäksi suuri koira käyttää energiaa liikkumiseen enemmän kuin pienempi ja kevyempi koira.

Kesän ja vähän talvenkin riskit

Koira ei hikoile kuten ihminen hikoilee. Se haihduttaa lämpöä pääasiassa läähättämällä, mutta hikoilevat hieman tassujen kautta. Läähättäminen ja erityisesti nenän kautta hengittäminen on kehon lämpötilan säätömekanismiksi merkittävin prosessi. Koira siis sietää lämpöä huomattavasti esimerkiksi hevosta heikommin, joka kykenee hikoilemaan tehokkaasti.

Treenaaminen menee kesällä usein yövuoroksi



Vaikka lämpökuormittumisen ja lämpöhalvauksen riskit yleensä yhdistetään sulanmaan valjakkourheiluun, riskiä ei tule unohtaa talvellakaan. Lämpötilavaihtelut voivat olla suuria talvellakin, jolloin kylmistä oloista siirtyminen lauhempiin oloihin kasvattaa lämpökuormittumisen riskiä, vaikka lämpötila ei yltäisikään lämpimiksi ajateltuihin lukuihin.

Tämä onkin kansainvälisten kilpailijoiden murhe, jotka pohjolan kylmistä alkutalven/loppusyksyn oloista tai lopputalven pakkasista harkitsevat lähtöä kilpailemaan eteläisempään Eurooppaan. Eikä aina tarvitse lähteä kovin eteläänkään, sillä talvella kilpailuja järjestetään Pohjoismaissakin yli viiden asteen plussa-asteissa. Lämpökuorman riski tulee siis ottaa huomioon vuodenajasta riippumatta.

Vuodenajoista kevät on riskialtuinta aikaa koirille. Koirat ovat Suomessa talvella tottuneet kylmään ilmaan, huolimatta siitä kuinka luminen talvi on takana. Kevätaurinko lämmittää ankarana ja sulavat lumet lisäävät ilman kosteutta. Tässä kohtaa kauta on syytä olla maltillinen ja antaa koirille aikaa tottua korkeampiin lämpötiloihin. Vuodenaika kannattaa hyödyntää ajamalla lyhyitä lenkkejä opettaen nuoria valjaisiin.

Sulalla maalla treenaaminen saattaa olla pohjasta riippumatta ankaraa tassuille. Karkeat hiekkatiet kuluttavat sekä anturoita että kynsiä. Vammoja voidaan ehkäistä käyttämällä tossuja. Kynsien leikkaa-

misen tarpeellisuutta saa sulanmaan aikaan olla harkitsemassa, mikäli treenaaminen tapahtuu karkeilla pohjilla, jotka kuluttavat kynsiä. PK-harjoittelulla ajatellaan olevan suotuisia vaikutuksia myös tassujen keston, sillä matalatehoinen rasitus totuttaa ja kovettaa anturoita asteittain.

Ennaltaehkäise

Vaikka koira olisi kuinka kyvykäs sietämään lämpöä, mikään ei kuitenkaan korvaa ennaltaehkäisyä. On monia keinoja toteuttaa turvallista treenaamista kesällä. Tärkein niistä on omien koirien tunteminen ja tarkkaileminen – tiedä mikä on koirallesi normaalia.

Harrastajan tulisi tunnistaa toisistaan uupuminen ja lämpökuormittuminen. Toinen näistä on hengenvaarallinen tilanne, ja voi uhata sekä talvella että sulanmaan aikaan. Lämpöhalvaus johtuu elimistön kyvyttömyydestä haihduttaa kertynyttä lämpöä.

Mittaamalla lämpö peräsuolesta voidaan luotettavasti saada tieto koiran ruumiinlämmöstä. Yleisesti lämpöhalvauksen rajaa pidetään 41°C. Reynoldsin mukaan hieman tätä korkeammat luvut eivät ole varsinainen ongelma, mikäli ne laskevat alle minuutissa alle 40°C. Pitkittynyt yli 40°C on vaarallista.

Tärkeää on tunnistaa lämpökuormituksen merkit, joita ovat kohti taivasta ammottava suu, nopea



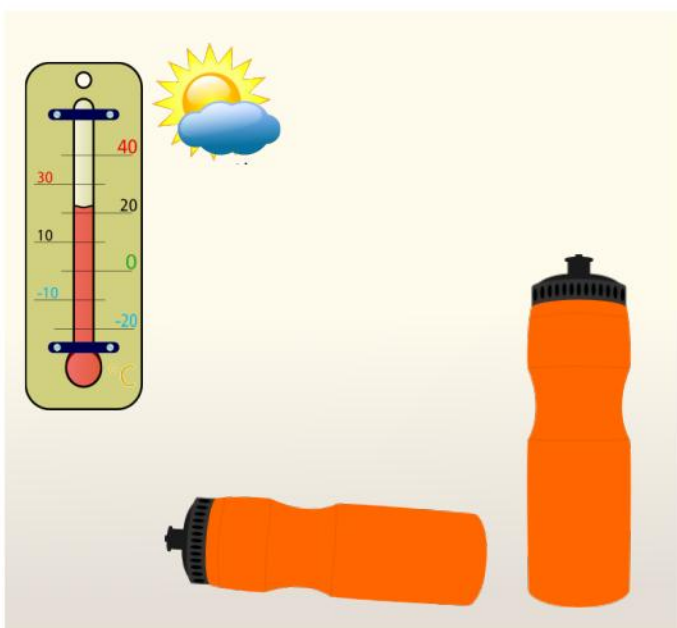
Photo by Marie-Pier Fillion on Unsplash

hengitys ja syke, levottomuus tai ahdistuneisuus, roikkuva häntä, motivaation puute (rajut koirat eivät tätä näytä!) ja vapiseminen. Kun aletaan lähestyä jo hengenvaarallista lämpöhalvausta, koiralla esiintyy raajojen motoriikan heikkoutta, kramppeja, katseen lasittuvuutta, oksentelua, ripulia, velttoutta ja ikenet voivat olla sinivioletit tai kirkuvan punaiset. Lopulta seurauksena koira voi lopettaa läähätyksen ja mennä tajuttomaksi.

Lämpöhalvauksessa kuolleisuus on korkea ja viilenys tulisi aloittaa välittömästi. Lämpöhalvaus voi aiheuttaa kuolemaan johtavan monielinvaurion lisäksi kauaskantoisia ongelmia, kuten munuaisvaurioita, keuhkovaurioita ja rabdomyolyyseja, joista osa näistäkin voi johtaa kuolemaan. Lämpöhalvauksesta kärsivä koira tulisi toimittaa nopeasti eläinlääkäriin tehokkaan viilennyksen jälkeen.

Valjakkoharrastajilla on vallalla käsitys, että liialliselle lämpökuormittumiselle altistuneet koirat lämpenevät herkemmin myös tulevaisuudessa eivätkä välttämättä koskaan toivu ennalleen. Tälle ei löydy pitävää tutkimustietoa, mutta maalaisjärjellä ajateltuna se voisi liittyä jo syntyneisiin mahdollisiin vaurioihin elimistössä?

Koirat kannattaa opettaa juomaan urheiluvesipullost. Se on kätevä tapa, jos et voi kantaa mukana kuppeja ja vesikanisteria. Isomman porukan kanssa voi tulla kyseeseen kanisteri kärryn tai mönkijän kyydissä, mutta vaikkapa pyörän kanssa treenatesa urheilupullo on kätevä, eikä vettä tule liikaa kerralla koiran suuhun. Koiran suuhun ja taakse nieluun suoniverkoston kertyy sekä kuolaa että hiekkaa, jonka huuhtelu edesauttaa viilentymisjärjestelmän toimintaa. Tarkoitus ei ole juomalla juoda, vaan huuhdella suuta.



Ruokinnalla on merkitystä lämpökuorittumisen ehkäisyssä. Oikeanlainen ruokavalio on luonnollisesti yhteydessä koiran kehonkuntoon. Reynoldin mukaan ruoansulatus itsessään tuottaa lämpöä ja etenkin lämpimissä olosuhteissa se voi olla haitallista. Yleisesti kokeneilla kilpailijoilla on 24h sääntö käytössä kilpailuissa, ja samaa on suositellut Reynolds. Tämä tarkoittaa siis sitä, että koirat ruokitaan 24h ennen suoritusta. Ensimmäistä kilpailupäivää ennen tämä on helppoa, mutta jälkimmäisillä kilpailupäivillä ei aivan tähän yleensä päästä.

Koirat menettävät nestettä jatkuvasti hengityksen ja virtsan kautta. Hyvä nesteytys ennen kilpailuja tulisi aloittaa hyvissä ajoin, jopa viikkoja ennen suoritusta. Jos mahdollista, koirat tulisi pitää hyvin nesteytettyinä ympäri vuoden eli koiria kannattaisi juottaa joka päivä maustetuilla vesillä hyvän nestetasapainon ylläpitämiseksi.

Sisäkoirilla tämä voi olla hankala järjestää vuoden jokaisena päivänä, sillä juotot tarkoittavat enemmän pissatuksen tarvetta. Juuri ennen suoritusta ei koiria tulisi juottaa, sillä se voi aiheuttaa oksentamista. Oksentelu hengästyneenä voi aiheuttaa riskin oksennuksen aspiroinnille, eli "henkeen vetämiselle", josta taas seurauksena voi olla vaarallinen keuhkokuume.

Ilman lämpötila vs tuntuu kuin

On vaikeaa tai jopa mahdotonta antaa jotakin tiettyä astemäärää, jossa koiria voi treenata. Treenaamista on erilaista ja koirat ovat yksilöitä. Lisäksi lämmön kokemukseen vaikuttaa ilman kosteusprosentti, jonka nouseminen nostaa riskiä ongelmille. Läähättäminen ja lämmönsäätely ei koirilla ole yhtä tehokasta kosteassa.

Koiria tarkkailemalla levossa ulkoilmassa saa hyvää informaatiota siitä, miltä koirista tuntuu. Jos koirat

jo tarhoissa läähättävät ja näyttävät kuumissaan olevilta, ei niiden kanssa kannata harrastaa vilvoit-
tavaa lyhyttä uintia kummempaa.

Pelkkää lämpömittaria tuijottamalla ei saa käsitys-
tä, kuinka lämpimältä ilma ulkona tuntuu. "Tuntuu
kuin" lämpö on tärkeämpi, kuin itse lämpöasteet.
Tämän jutun kirjoittanut voi hyvin treenata koiriaan
helleasteissa kävelytyskoneessa, kunhan ei ole
lämpimän ja kostean tuntuista ja koirat ovat koko
treenin varjossa.

Aurinko on ankara, eikä sen vaaroista turhaan va-
roitella. Kesätreeniä tulisi aina pyrkiä tekemään au-
rion vaikutuksen takia varjossa, joten treenit
ajoittuvat aamuihin tai iltoihin. Ahkerimmat ja ne,
joiden naapurit eivät koirien metelistä häiriinny,
treenailevat öiseen aikaan, jolloin kesälläkin on yl-
lättävän usein ihan mukavat säät tehdä lyhyitä val-
jasharjoitteluja.

Valjasharjoittelussa kilometrien haaliminen kannat-
taa unohtaa kesän ajaksi. Tässä asiassa vauhti ei
tapa, vaan se matka. Lyhyinä pidetyt nopeat inter-
vallityyppiset nopeusharjoittelut ovat siedettävim-
piä koirille, kuin pitkäkestoiset raskaat harjoitukset.
Nopeasti juostessa kevyellä kuormalla ilmavirta vii-
lentää koiran tärkeintä viilennysjärjestelmää, eli
kuonoa ja suuta. Lisäksi runsaat tauot ja suun
huuhtelu auttaa koiraa pysymään viileänä.

Pitkäkestoinen kuorman hidas vetäminen, kuten ca-
nicross tai raskaat kärryt, taas kuormittavat koiran
lämmitysjärjestelmää ja nostaa riskiä uupumiselle.
Luonnollisesti, mikäli koiran työskentelyintensiteet-

ti valjaissa on matalampi, se altistuu valjasharjoit-
telussa vähemmälle lämpöstressille, kuin rajummin
työskentelevä koira, vaikka suoritus olisi kestoaltaan
pidempi.

Tauot ovat erittäin tärkeitä hetkiä koirien voinnin
tarkkailulle, eikä liikkeessa koiran ensimmäisiä
merkkejä kuormittumisesta ehkä huomaa. Jos mah-
dollista, niin treenaa veden läheisyydessä. Pulah-
dustauot viilentävät koiraa ja näet samalla niiden
liikuntaa. Motoriikka on tärkeä mittari, kun puhu-
taan lämpenemisestä. Koira on aina liian lämmen-
nyt, jos se alkaa menettää raajojen motoriikkaa tai
ei pysy jalkeilla. Omat koiransa oppii tuntemaan:
toiset menevät makaamaan mielellään treenin jäl-
keen vaikka eivät olisi ylikuumentuneita.

Kesätreenaamisen tulisi olla hauskaa niin omistajal-
le kuin koirillekin. Turhia riskejä ei pidä ottaa ja mie-
luummin jättää treenin välistä, jos olo on
epävarma. Vaikka havittelisi syksyllä ajavansa pi-
dempää lenkkejä, ei matkojen nostolla ole kiire. Kun
ilman viilenevät kunnolla, matkan nostaminen on
helppoa ja sitä voi nostaa nopeasti. Kesällä kilomet-
rien keräily valjaissa kannattaa unohtaa.





Tekoäly apuna koirien treenaamisessa – hitti vai huti?

Tekoälyä pystyy hyödyntämään moneen asiaan, kysyttiin siis siltä apua myös syksyllä aina ajankohtaiseen asiaan, eli miten lähteä treenaamaan koira/koiria kohti valjakkokisoja! Kysyin tekoälyltä kahta treeniohjelmaa, yhtä sprinttikisoja varten ja toista MD-kisat mielessä. Ensimmäiseksi vastaukseksi sain, että sprinttimatkat ovat ”harrastetasoa” ja treeniohjelma alkoi kävelylenkeistä, joten tekoälylle piti vielä tarkentaa, että halutaan treenata tavoitteellisesti tälle matkalle. Sen jälkeen tuli hieman järkevämpi ehdotus treeniohjelmasta.

Vihreät tekoälyn tekstiä.

Lähtötilanteen arviointi

- Ikä ja terveys: Koiran pitäisi olla vähintään 12-18 kuukauden ikäinen ennen varsinaisen vetotreenin aloittamista. Eläinlääkärin tarkastus on hyvä tehdä ensin.
- Peruskunto: Onko koira jo aktiivinen vai lähde-täänkö aivan nollasta?

Hyviä huomioita, mutta valjakkokoirilla aloitetaan yleensä treenit jo 8-10kk iässä, eikä eläinlääkärin tarkastus ennen ensimmäisiä treenejä aina ole välttämätöntä. Jos kuitenkin aloittaa vetotreenit ensimmäistä kertaa, eikä koiran suvusta ja terveydestä ole tarkempaa tietoa, niin eläinlääkärintarkastus voi olla paikallaan.

Treeniohjelma tavoitteiden mukaan

Sprinttikoiran treeniohjelma: 5-10 km kilpailumatkat
Nyt kun puhutaan kilpailutasoisesta 5-10 km sprinttivetämisestä, mennään selvästi eri suuntaan kuin perusharrastelussa – nopeus, räjähtävyys, palautuminen ja tarkka ajoitus nousevat keskiöön. Sprinttikoiria, kuten siperianhusky, greyster tai eurohound, tarvitsee suunnitelmallisen harjoitusohjelman, joka painottaa nopeutta ja anaerobista kestävyyttä, ei pelkkää pitkän matkan jaksamista.

1. Treenin rakenteet

Kauden tavoite: Maksimaalinen nopeus ja palautuminen 5-10 km matkalla (esim. valjakkosprintti, kickspark, canicross).

Treenijaksot:

- **Peruskuntokausi (elo-syyskuu)**
- **Nopeus- ja tehojakso (loka-tammi)**
- **Kilpailukausi (tammi-maaliskuu/huhtikuu)**

Esimerkkiviikko sprinttikuntoon tähtäävälle koiralle

Peruskuntokausi (rakennetaan pohjakunto):

Päi vä	Harjoitus	Huomio
Ma	Vetolenkki 3-5 km rauhallisesti	Tekniikkaharjoitus, kevyt
Ti	Vapaata liikuntaa / metsäjuoksu	Palauttavaa
Ke	Intervalleja: 3 x 1 km kovaa + palautukset	Nopeuden kehitys
To	Lepo tai hihnäkävely	
Pe	4-6 km vetolenkki tasaisella, keskiraskas	
La	Sprintti: 2 km täysillä, palautus, toisto	Nopeustreeni
Su	Kevyt liikunta / hieronta / vapaapäivä	

Nopeuskausi (lokakuusta eteenpäin):

Päi vä	Harjoitus	Tavoite
Ma	6-8 km kovaa (lähellä kisavauhtia)	Kisamainen rasitus
Ti	Lepo tai kevyt liikunta	Palautuminen
Ke	Intervallit: 5 x 800 m täysiä + palautus	Räjähtävyys
To	3-5 km kevyt lenkki + käskyt	Rentous
Pe	Vetoharjoitus raskaalla alustalla (hiekkalumi)	Lihassoima
La	Sprintti: 2 x 2 km kilpavauhtia	Strateginen nopeus
Su	Täysi lepo tai kevyt hieronta	



Sprinttikoiran erityisvaatimukset:

- Maksimaalinen motivaatio → treenaa vetämisen iloa! Ei liikaa toistoja.
- Juoksemisen taloudellisuus → opeta hyvä rytmi, ei tempoilevaa tai väärää vetotekniikkaa.
- Jäähdytys ja palautus ovat yhtä tärkeitä kuin itse treeni.
- Progressio: viikoittain matkaa tai intensiteettiä lisäten → ei molempia yhtä aikaa.

Sprinttikoiran treeniohjelmaan olisi pitänyt vielä tarkentaa milloin on kauden pääkilpailu, jotta tekoäly olisi voinut rakentaa ohjelman tarkemmin sitä varten. Ohjelman peruselementit ovat kuitenkin ole-massa, eli kehitetään ensin peruskuntoa, jonka jälkeen siirrytään enemmän nopeutta kehittäviin treeneihin. Treeneissä on myös vaihtelua ja inter-vallistyylistä harjoittelua lepopäiviä unohtamatta. Tämän treeniohjelman avulla saisi varmasti koirille suhteellisen hyvän kunnon (talven) kisoja varten. Mitä tarkempia ohjeita ja lähtötietoja tekoälylle osaa antaa, sen paremman ohjelman varmasti saisi omien tavoitteiden tueksi.

Tavoitteena 30-50 km vetomatka

Tämä on jo urheilullinen tai kilpailutaso, jolloin koi-ra tarvitsee huippukunnon, erinomaisen energian-saannin ja palautumisen.

Treenin rakenne (pidempi kaari, esim. aloitus kesän lopussa):

Peruskuntokausi (elo-syyskuu):

- Paljon vapaata liikuntaa ja juoksua, kevyt vetotreeni max 5 km 2-3 krt/vko.
- Peruslihaskuntoharjoitteita (ylämäkikävely, hiekkatie, syvä lumi).

Rakennuskausi (loka-joulukuu):

- Pidennetään vetomatkaa viikoittain: 5 km → 10 km → 15 km jne.

- Harjoitellaan pitkiä matkoja maltilla (esim. kerran viikossa pitempi lenkki).

- Välipäivinä lepoa tai kevyttä palauttavaa liikuntaa. Kilpakausi (tammi-huhtikuu):

- Viikossa esim. 1 x pitkä (30-50 km), 2 x lyhyempi treeni (10-20 km), 1 palauttava lenkki.

- Tankkaus ennen pitkää ja palauttava ruokinta jäl-keen.

Bonusvinkit:

- Käskyt: Opeta alusta asti yksinkertaiset vetokäskyt ("jee" = mennään, "hii" = hiljaa, "vasen/oikea", "seis" jne.).
- Nesteytys on kaikki kaikessa! Varsinkin pitkillä matkoilla.
- Motivaatio: Varmista, että koiralla on hauskaa. Vettäminen ei saa tuntua pakolta.
- Kaverit mukaan: Rekikoirat treenaavat mielellään ryhmässä.

Myös keskipitkille matkoille treeniohjelmaa näyttää ihan kelpoiselta. Tässä sama tilanne: mitä tarkempia ohjeita ja lähtötietoja tekoälylle antaa, sen parempia vastauksia siltä saa. Sekä sprintti, että keskipitkän matkan treeniohjelmassa mainitaan peruskuntotreenit, mutta ne jää hyvin vajaan siihen nähden mikä on yleinen käytäntö valjakkokoirien treenaamisessa.

Valjakkokoiran ravinto on myös hyvin tärkeä tavoitteellisen treenin tueksi, joten kysyin tekoälyltä myös siihen ohjeita.

Ravinto rekikoiralle

Yleiset periaatteet:

- Korkea rasvapitoisuus (20–30 %) ja hyvä proteiinipitoisuus (30–40 %).

- Käytännössä: aktiivikoiran nappula + lisärasva (esim. lohiöljy, kanankaula, naudanrasva).
- Vetopäivinä lisäenergiaa ennen ja jälkeen (esim. rasvapohjainen energiamössö tai nestemäinen energia).

Esimerkki ruokinnasta (aktiivipäivänä):
Aamulla (n. 2–3 h ennen treeniä):

- Kevyt rasvapitoinen välipala (esim. Energimix, kananmunaa, öljyä ja vähän nappulaa)
- Tarjoa vettä, esim. liemeen sekoitettuna → nesteytys!

Treenin jälkeen (30–60 min):

- Palautusateria: kosteutettua nappulaa + lihaa + öljyä
- Lisänä elektrolyyttijauhe tai suolaliemi lltaruoka (normaali):
- Täysipainoinen energiaruoka (naput + rasva + liha)



Kuva Jenna Jönkkärin

Ruokinta sprinttikoiralle

Sprinttikilpailussa koira polttaa nopeaa energiaa – hiilihydraatteja ja rasvaa – ja tarvitsee huolellista palautusruokintaa.

Päivittäinen ruokinta sprinttikaudella:
Aamulla (ennen treeniä 2–3 h):

- Kevyt annos (esim. pieni määrä helposti sulavaa rasvapitoinen märkäruokaa tai nappula + öljyä)
- Nesteytys: lihalientä, elektrolyyttijuomaa

Heti treenin jälkeen (30–60 min):

- Palautusmöhkä:
 - Esim. nappula + liha (naudanmaha, lohi) + kananmunaa + öljyä
 - Vettä mukaan (kosteutettu ruoka)
 - Elektrolyytit

Illalla (normaali iso ateria):

- Korkea-energiainen urheilunappula (esim. 30–40 % proteiinia / 20–30 % rasvaa)
- Lisänä: lihaa (esim. naudanrasvaa, kanaa), kalaöljyä, lohikeittoa, joskus puuroa (hiilihydraatti)

Ruokinnassa peruselementit näyttäisivät myös olevan kohdallaan, eli paljon proteiinia ja rasvoja sekä nesteytys ennen treenejä. Yksityiskohdat menevät joiltain osin hieman pieleen, mutta tällaisella ruokinnalla ja rytmillä pärjäisi varmasti ihan kiitettävästi. Ruokintarytmiin vaikuttaa paljon esim. se, mihin aikaan päivästä treenaa.

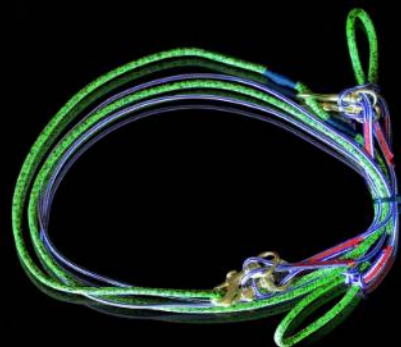
Yhteenvetona voi siis todeta sen, että tekoälyllä on jonkinmoinen ymmärrys valjakkokoirien treenaamisesta. Ihan sokeasti siihen ei kuitenkaan kannata luottaa, ja varsinkin aloittelijan kannattaa enemmän kysyä tietoja kokeneelta harrastajalta tekoälyn sijaan. Jos kuitenkin on jo suhteellisen hyvä ymmärrys koirien treenaamisesta ja ruokinnasta, niin tekoälyn avulla voi hyvin saada uusia ideoita tai hie-
man vaihtelua omaan treeniohjelmaan.

POWERLINE

Sleddogs



www.powerline.fi
pasi@powerline.fi



Valjakkourheiluvälineet ja ruokinta kokemuksella



Kilpakoirien koko



Kuva Jenna Jönkkäri

Mitä isompi, sen parempi?

Millainen on kookas valjakkokoiria? Koiran kokoa tarkastellessa teemme silmin havaintoja koiran fyysisestä olemuksesta. Koira voi olla huomattavan korkea ja jalkava antamatta kuitenkaan liian raskasta vaikutelmaa, tai sitten se voi olla sekä säkäkorkeudeltaan korkea että myös leveärintainen tai jopa raskasluinen. Lihaksistokin luo vaikutelmaa koosta, koiralla voi olla rodusta ja yksilöstä riippuen muodoltaan pyöreämmät lihakset tai litteämmät lihakset. Painoa emme voi tarkalleen sanoa pelkästään koiraa katsomalla, toki erittäin harjaantunut silmä kykenee antamaan melko osuvankin arvion. Melko varmasti kookkaan vaikutelman antavan koiran vaa'an lukema on myös korkea.

Viime aikoina on selkeästi ollut näkyvillä kilpakoirien koon kasvaminen. Tähän on varmasti osasyynä pienten luokkien suosiminen. Mitä pienemmässä luokassa ajetaan ja lyhyempää matkaa, sitä isompia ovat kilpakoirat. Mutta näkyy isoja koiria jo isoissakin ajoluokissa. Onko iso automaattisesti parempi, nopeampi ja vahvempi?

Jos tarkastellaan asiaa koiran fysiikan kannalta: isommalla koiralla on enemmän lihaksia ja pidemmillä jaloilla se ottaa isompaa askelmittaa mitä pienempi koira lyhyemmällä jaloilla. Tarkoittaako tämä

siis sitä, että isompi koira on nopeampi? Kuvitellaan tilanne, että lähtöviivalla on kaksi ison luokan valjakkoa, jotka koostuvat rakenteeltaan tasapainoisista, samalla tavalla huippuunsa treenatuista koirista, joilla kaikilla on vahva vetohalu. Kuskina molemmissa on samanpainoinen henkilö. Toisen tiimin koirat koostuvat noin 20-25kg painoisista koirista ja toisen tiimin koirat menevät painoltaan 30-35kg haarukkaan. Kumpi voittaa kilpailun 3km matkalla? Entä 5km? Entä jos matkaa pitää taittaa 10km, 20km, yli 30km? Miten tähän vaikuttaa rataprofiili, muuttuuko tilanne, jos matkalla on paljon jyrkkiä mäkiä, tai tiukkoja mutkia? Entäpä vaikuttaako uran pohjan pehmeys? Vaikuttavatko sääolosuhteet?

Todennäköistä on, että isommat koirat pinkovat voittoon lyhyemmällä matkoilla, mikäli rataprofiili on niille edukas. Mutta kun matkaa pitää taitaa pidemmälle ja ylläpitää tasaista kovaa vauhtia koko suorituksen ajan, vaihtuu voittajaksi todennäköisesti kevyemmistä koirista koostuva valjakko. Iso koko tuo voimaa ja sitä myötä myös nopeutta, mutta koituu haasteeksi, kun mennään kestävyuden puolelle. Iso koira ei kykene ylläpitämään kovaa nopeutta pidemmillä matkoilla, sillä se joutuu käyttämään huomattavasti enemmän energiaa itsensä liikuttamiseen, jolloin kestävyysominaisuudet heikkenevät. Samaisesta syystä jatkuvat nousut ja

tiukat kurvit ovat isolle koiralle haastavampia, sillä maitohapot iskevät sen lihaksiin nopeammin mitä pienemmällä lajitoverillaan. Kovin mutkittelevalla ja isoja nousuja sisältävällä lyhyellä radalla saattaakin pienemmistä koirista koostunut valjakko kiriä maaliiville ennen isompien koirien tiimiä.

Ison kilpakoiran mahdolliset terveyshaasteet

Lihasmassa tarvitsee hapetta ja energiaa, jotta se jaksaa työskennellä. Mitä isompi koira, sen enemmän lihasta ja sitä enemmän se joutuu käyttämään energiaa kehonsa liikuttamiseen. Mitä pidempikestoisempaa matkaa tehdään ja jos vielä samalla pitää kyetä ylläpitämään hyvää nopeutta ja olla ketterä käännoissa, kuluttaa iso koira nopeasti energiavarastonsa loppuun ja seinä saattaa tulla vastaan. Väsyessään lihasvammojen riski kasvaa huomattavasti, sillä väsynyt lihas on altis venähdyksille ja revähdyksille.

Lämmin keli voi olla haasteellinen isolle valjakkokoiralle. Isokokoinen ja rajusti työskentelevä valjakko-koira on alttiimpi lämpöhalvaukselle mitä pienempi vastaava versio. Valitettavan usein lämpöhalvauksen saanut koira ei ole koskaan enää täysin entisellään suorituskykynsä puolesta.

Iso koko voi tuoda mukanaan luustoperäisiä ongelmia, kun luusto joutuu kovalle rasitukselle juoksemisen myötä. Koiran juostessa sen niveliin kohdistuu noin 2,6-kertainen paino. Tästä voi laskea, että esimerkiksi 35 kiloisen koiralla sen juostessa niveliin kohdistuu päälle 90 kiloa painoa. Jos iso koira sattuu vieläpä olemaan kovin leveärintainen, tulee etuosan liikkeeseen mukaan jonkinasteista rotaatiota, joka on niveliä huomattavasti rasittavaa ja kuluttavaa. Tämä voi ajan myötä altistaa nivelrikolle. Liian iso koko ja raskas luusto yhdistettynä mahdollisille liikevirheille koiran juostessa lyhentää todennäköisesti koiran käyttöikää huomattavasti. Olisikin mielenkiintoista saada viral-

lista dataa erikokoisten valjakkokoirien käyttöiästä suhteessa niiden kokoon.

Jos asiaa ajattelee vielä arjen käytännön kannalta, tulee isompi koira kalliimmaksi mitä pienempi koira. Iso koira tarvitsee enemmän energiaa, jolloin ruokintakustannukset kasvavat. Se tarvitsee kuljetukseen isomman tilan mitä pienempi lajitoverinsa. Edellä mainituilla asioilla ei varmastikaan ole suurta merkitystä, jos koiria on taloudessa yksi tai kaksi, mutta isomman lauman kohdalla puhutaan jo merkittävästä erosta ruokintakustannuksien ja kuljetuskaluston kasvaessa.

Summa summarium, mitään ääripään piirteitä, kuten isoa kokoa ei tulisi suosia, sillä ääripäissä alkavat valjakkokoiralta toivotut ominaisuudet heiketä. Nopeus on hyvä ominaisuus mutta pelkällä nopeudella ei pitkälle pötkitä, jos kestävyys kärsii isoon koon takia. Hyvän valjakkokoiran tulisi olla rakenteeltaan ja kooltaan ennen kaikkea KESTÄVÄ ja terve, pitkäikäinen harrastuskaveri ja tähän tulisi jokaisen valjakkokoiria kasvattavan pyrkiä.





JAKKUVÄRKIN
KOIRAMETSÄ

ANNA VALJAKKOSI VAIHTAA VAPAALLE

TULE YKSIN TAI YHDESSÄ,
KOIRA- TAI IHMISMÄÄRÄÄ EI OLE RAJATTU JA KOKO KOIRAMETSÄN
TURVALLINEN 4,3 HA AIDATTU ALUE ON VAIN VARAAJAN KÄYTÖSSÄ



VARAUKSET:
JAKKUVARKKI.FI

MAKHOLMA-MAJANTIE 302, 28660 PORI

Kilpakoirat Ville Rakkolainen

Fun Racing Origo "Origo"

Kasvattaja: Hege Ingebrigtsen

Keskikokoinen narttu. A-pentueen emä, josta itselle jäi neljä. Äärettömän helppo koira arjessa ja hieman varautunut luonteeltaan, joka sopii hyvin omaan käteeseen. Hyvin kuulolla oleva ja juoksee lähes aina keulassa.



♂ Fun Racing Hunter 2017 Hege Ingebrigtsen - AHE: Normal (N/N) COI: 1,90	♂ Neo Hound 2012 Tom Andres No name AHE: Normal (N/N) COI: 3,32	♂ Spider Mix 2008 Tom Andres AHE: - COI: 0,44
	♀ Fun Racing Chess hound 2015 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1,86	♀ Blizz 07 AH 2007 Tom Andres AHE: - COI: 0,93
♀ Fun Racing Fatio Hound 2016 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 5,32	♂ Fun Racing Zorro AI, Husky/ Vorsther / Pointer 2013 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Team AHE: - COI: 2,34	♂ Sputnik Hound 2009 Tom Brandtner-bungic Traildogs AHE: - COI: 1,46 
		♀ Fun Racing Ipod Vorsther/Pointer /AH 2007 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Team AHE: - COI: 4,10 
	♀ Fun Racing Wushi AI.husky/ Vorsther/ Pointer 2012 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Kennel AHE: - COI: 1,17	♂ Frendly Fire Curry Vorsther/Pointer /AI. Husky 2007 Michael Tetzner Fun Racing Team AHE: - COI: 13,77 
		♀ Fun Racing Varga Pointer/ Vorsther/ AI. Husky 2011 Hege Ingebrigtsen AHE: - COI: 2,44
		♂ Fun Racing Brimi AH/vorster/pointer 2002 Hege Ingebrigtsen AHE: - COI: 0,15 
		♀ Fun Racing Rush Vorsther/Pointer/AI.Husky 2010 Hege Ingebrigtsen AHE: - COI: 4,10

Powerline Olli "Olli"

Kasvattaja: Pasi ja Sonja Heinonen

Keskikokoinen uros. Todellinen työmyyrä ja varmasti oman tontin rajuimmin työskentelevä koira. Juoksee pyöräkoirana tai tiimissä.



♂ Fun Racing Lupine 2019 Hege Ingebrigtsen No name AHE: Normal (N/N) COI: 2,29	♂ Fun Racing Hunter 2017 Hege Ingebrigtsen - AHE: Normal (N/N) COI: 1,90	♂ Neo Hound 2012 Tom Andres No name AHE: Normal (N/N) COI: 3,32
		♀ Fun Racing Chess hound 2015 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1,86
	♀ Fun Racing Fatio Hound 2016 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 5,32	♂ Fun Racing Zorro Al, Husky/ Vorsther / Pointer 2013 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Team AHE: - COI: 2,34
♀ Klaara 2017 Pasi Heinonen Powerline AHE: - COI: 0,00 	♂ Furno 2014 Unknown breeder Powerline AHE: - COI: 0,00	♀ Fun Racing Wushi Al.husky/ Vorsther/ Pointer 2012 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Kennel AHE: - COI: 1,17
	♀ Dottie 2012 Pasi Heinonen Powerline AHE: - COI: 4,15 	♂ Powerline Poju AH/Vorsteh/Pointer 2006 Pasi Heinonen AHE: - COI: 5,37
		♀ K-nine Nowa Mix 2009 Teemu Kaivola AHE: - COI: 0,00

Fun Racing Niitti "Niitti"

Kasvattaja: Hege Ingebrigtsen

Keskikokoinen narttu. Aina täysillä mukana kaikessa: tulee aidoista yli tai läpi kun saa edes vihjeen treenaamisesta. Rajusti työskentelevä, josta joh-tuen jaksamisen kanssa pidemmillä matkoilla hie-man toivomisen varaa. Juoksee mitä paikkaa tahansa. Niitillä on kaksi pentuetta, joista toisesta pentueesta itsellä on Pate ja Nuppu.



♂ Mattis Hound 2015 Tom Andres Cathrin Sandnes AHE: - COI: 4,39	♂ Mogli AH 2010 Tom Andres AHE: - COI: 3,32	♂ Thunder 07 AH 2007 Tom Andres AHE: - COI: 0,93
	♀ Sue Hound AHE: - COI: 4,49	♀ Puma AH 2008 Tom Andres AHE: - COI: 0,44
		♂ Ferdi Mix 2009 Tom Brandtner-bungic AHE: - COI: 1,46
		♀ Dagi AH 2005 Heini Winter AHE: - COI: 0,54
♀ Fun Racing Chess hound 2015 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1,86	♂ Sputnik Hound 2009 Tom Brandtner-bungic Traildogs AHE: - COI: 1,46 	♂ Wiraqs Hunter mix 2005 Torben Christensen Wiraq AHE: - COI: 3,32 
		♀ Kathie LH 2001 Prestent+frua AHE: - COI: 2,25
	♀ Fun Racing Ipod Vorsteher/Pointer /AH 2007 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Team AHE: - COI: 4,10 	♂ Fun Run's Trigger Vorsteher/Pointer /AH 2004 Maria Lindqvist AHE: - COI: 14,21 
		♀ Chamsins Florens Vorsteher/Pointer /Al. Husky 2003 Lena Westas-Havimäki, Yrho havimäki AHE: - COI: 1.37 

Ahto

Kasvattaja: Joonas ja Elena Kallio

Tontin isoimpia uroksia. Ei mikään järjen jättiläinen siviilissä, mutta valjaissa toimittaa asiansa tasaisen varmasti. Juoksee pyörässä tai tiimissä.



♂ Run Fast Nötter NB! Run Fast AHE: - COI: 7,76	♂ Project Run Fast Isman mix 2014 Taina Teräs Project Run Fast AHE: - COI: 1,61	♂ Casper hound 2006 Egil Ellis AHE: - COI: 8,89 
		♀ Project Run Fast Dizzy Hound 2011 Taina Teräs Project Run Fast AHE: - COI: 0,44
♀ Gurly 2015 Pasi Heinonen Powerline AHE: - COI: 8,30 	♀ Kathan's Nikki-k 2015 Alexandra Kathan AHE: - COI: 1,66	♂ Ferdi Mix 2009 Tom Brandtner-bungic AHE: - COI: 1,46
		♀ Project Run Fast Dansa Hound 2011 Taina Teräs AHE: - COI: 0,44
	♂ Powerline Aksu AH/Vorsteh/Pointer 2010 Pasi Heinonen AHE: - COI: 4,79	♂ Powerline Poju AH/Vorsteh/Pointer 2006 Pasi Heinonen AHE: - COI: 5,37
		♀ Powerline Olivia AH/Vorsteh/Pointer 2006 Pasi Heinonen AHE: - COI: 0,44
	♀ K-nine Nowa Mix 2009 Teemu Kaivola AHE: - COI: 0,00	♂ Navaro mix 2006 AHE: - COI: 0,00 
		♀ Powerline Geena mix 2002 Pasi Heinonen AHE: - COI: 0,83 

Rane

Kasvattaja: Nina Teegen

Tontin isoin uros. Melkoinen sohlo siviilissä, osittain nuoresta iästä johtuen. Rauhoittuminen on hankalaa. Remy Costen kasvattien jälkeläinen. Juoksee pyöräkoirana tai tiimissä.



♂ Joker Hound AHE: - COI: 6,93	♂ Ocean Hound 2017 Tom Andres No name AHE: - COI: 1,86	♂ Ferdi Mix 2009 Tom Brandtner-bungic AHE: - COI: 1,46
		♀ Goldie 07 AH 2007 Tom Andres AHE: - COI: 0,93
	♀ Arwen Hound 2019 Coste/Delattre Coste/Delattre AHE: - COI: 1,61	♂ Thor-13 AH/Vst./Poi. 2013 Tom Andres AHE: - COI: 3,32
		♀ Kruger Hound 2011 J.Bloch Coste/Delattre AHE: - COI: 1,71
♀ Mera Hound AHE: - COI: 8,20	♂ Faramir Hound 2019 Coste/Delattre Coste/Delattre AHE: - COI: 1,61	♂ Thor-13 AH/Vst./Poi. 2013 Tom Andres AHE: - COI: 3,32
		♀ Kruger Hound 2011 J.Bloch Coste/Delattre AHE: - COI: 1,71
	♀ Hanoi Hound 2018 Coste/Delattre Coste/Delattre AHE: - COI: 1,03	♂ Dennis 2015 Egil Ellis AHE: - COI: 7,57 
		♀ Hermione Hound 2016 Coste/Delattre Coste/Delattre AHE: - COI: 1,76

Pate

Kasvattaja: Joonas ja Elena Kallio

Iso uros, jonka sydän on täynnä rakkautta. Tontin Hessu-Hopo, joka ei tekisi pahaa kärpäsellekkään. Nuoresta iästään huolimatta menee johdossa ja kokonsa puolesta myös usein pyörässä eli varsinainen jokapaikanhöylä.



Nuppu

Kasvattaja Joonas ja Elena Kallio

Keskikokoinen narttu. Paten sisko. Nuppu pursuaa energiaa ja vaatii sen purkamista, aina kun mahdollista. Juoksee keulassa tai vauhtiparissa.



♂ Fun Racing Lupine 2019 Hege Ingebrigtsen No name AHE: Normal (N/N) COI: 2,29	♂ Fun Racing Hunter 2017 Hege Ingebrigtsen - AHE: Normal (N/N) COI: 1,90	♂ Neo Hound 2012 Tom Andres No name AHE: Normal (N/N) COI: 3,32
	♀ Fun Racing Fatio Hound 2016 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 5,32	♀ Fun Racing Chess hound 2015 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1,86
♀ Fun Racing Niitti 2020 Hege Ingebrigtsen No name AHE: - COI: 4,64	♂ Mattis Hound 2015 Tom Andres Cathrin Sandnes AHE: - COI: 4,39	♂ Fun Racing Zorro AI, Husky/ Vorsther/ Pointer 2013 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Team AHE: - COI: 2,34
	♀ Fun Racing Chess hound 2015 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1,86	♀ Fun Racing Wushi AI, husky/ Vorsther/ Pointer 2012 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Kennel AHE: - COI: 1,17
	♂ Sputnik Hound 2009 Tom Brandtner-bungio Traildogs AHE: - COI: 1,46	♂ Mogli AH 2010 Tom Andres AHE: - COI: 3,32
		♀ Sue Hound AHE: - COI: 4,49
		♀ Fun Racing Ipod Vorsteher/Pointer /AH 2007 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Team AHE: - COI: 4,10



Hietasen Taika "Taika"

Kasvattaja: Jutta ja Tuukka Turkka.

Iso narttu, joka kiihtyy tosissaan kun sille puetaan valjaat. Siviilissä aika pehmeä luonne. Äärettömän nopea koira. Juoksee mitä paikkaa tahansa. Keulassa pitää yllä vauhtia mutta ohituksissa vaatii apuja vieruskaverilta. Kokonsa ja tehojen puolesta menee pyöräkoiranakin.



♂ Top Dogz Oscar Eurohound 2017 I.Daujotiene Top Dogz AHE: - COI: 0,93 	♂ Nixon Eurohound 2015 Jolanta Bliuj AHE: - COI: 0,00 ♀ Isi fuglehund/alaskahusky 2011 Marte Heilemann/Dystein Varhaugvik AHE: - COI: 2,34	♂ Morris Eurohound 2014 Martin Vrtel AHE: - COI: 6,74 ♀ Ashley Eurohound 2011 Martin Vrtel AHE: - COI: 0,20 ♂ Fun Run's Trigger Vorsteher/Pointer/AH 2004 Maria Lindqvist AHE: - COI: 14,21 ♀ Larissa alaskahusky/fuglehund 2006 Marte Heilemann/Dystein Varhaugvik Movassbakken AHE: - COI: 0,20  
♀ Tahti 2019 Kristoffer Grøtan Olsen & Tonje Wahl Evensen Hietasen AHE: - COI: 0,10 	♂ Čert (Junior) 2012 Lena Boysen Hillestad ESPvAKC/ AHE: - COI: 0,10  ♀ Wilma AHE: - COI: 0,00	♂ Gullguttan 1/4 Greyther 2009 Lena Boysen Hillestad Speedos AHE: - COI: 0,00 ♀ B-miss Alaska Vorster k 2005 Marianne Krakk Speedos AHE: - COI: 6,25  ♂ Peik GSP AHE: - COI: 0,00 ♀ Maika 100% Vorsth AHE: - COI: 0.00

Powerline Samppa "Samppa"

Kasvattaja: Pasi ja Sonja Heinonen
Keskikokoinen uros. Lasten lemppari. Super rauhallinen koira, joka omaa hyvät käytöstavat siviilissä. Liinoissa rajusti työskentelevä. Juoksee pyörässä tai tiimissä.



♂ Balrog Hound 2019 Coste/Delattre Coste/Delattre AHE: - COL: 1,61	♂ Thor-13 AH/Vst./Poi. 2013 Tom Andres AHE: - COL: 3,32	♂ Spider Mix 2008 Tom Andres AHE: - COL: 0,44
	♀ Kruger Hound 2011 J.Bloch Coste/Delattre AHE: - COL: 1,71	♀ Goldie 07 AH 2007 Tom Andres AHE: - COL: 0,93
♀ Olga 2020 Sonja & Pasi Heinonen Powerline AHE: - COL: 0,88 	♂ Fun Racing Lupine 2019 Hege Ingebrigtsen No name AHE: Normal (N/N) COL: 2,29	♂ Marco Hound 2007 M&M Permentier AHE: - COL: 0,29
	♀ Klaara 2017 Pasi Heinonen Powerline AHE: - COL: 0,00 	♀ Cadmium (Cade) hound 2008 Bloch Julie Bloch AHE: - COL: 2,54 
		♂ Fun Racing Hunter 2017 Hege Ingebrigtsen - AHE: Normal (N/N) COL: 1,90
		♀ Fun Racing Fatio Hound 2016 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COL: 5,32
		♂ Fumo 2014 Unknown breeder Powerline AHE: - COL: 0,00
		♀ Dottie 2012 Pasi Heinonen Powerline AHE: - COL: 4,15 

Nuoret lupaukset, A-pentue:

Astra

Pienehkö narttu. Pennuista rauhallisin liinoissa. Vielä hieman arvoitus mille paikalle valjakossa tulee asettumaan mutta työskentely on asiallista.

Alli

Pienehkö narttu. Korvien välissä kilisee ja kaikki asiat tehdään ilman järjen hiventä. Juoksee sujuvasti mitä paikkaa vain mutta omimmillaan tuntuisi olevan vauhtiparissa.

Atte

Tästä kasvanee iso uros. Pehmeä koira joka kuitenkin tosi avoin. Nopea ja pärjää nopeimmille aikuisille suht helposti. Kokonsa puolesta juoksee pyörässä tai tiimissä.

Arkku

Pienehkö uros. Perinyt isänsä korvien välin. Juoksee yleensä keulassa. Varautunut ja suht arkakin siviilissä, mutta kun liinoihin laitetaan on kuin eri eläin.



♂ Run Fast Nötter NB! Run Fast AHE: - COI: 7,76	♂ Project Run Fast Isman mix 2014 Taina Teräs Project Run Fast AHE: - COI: 1,61	♂ Casper hound 2006 Egil Ellis AHE: - COI: 8,89 
	♀ Kathan's Nikki-k 2015 Alexandra Kathan AHE: - COI: 1,66	♀ Project Run Fast Dizzy Hound 2011 Taina Teräs Project Run Fast AHE: - COI: 0,44
	♂ Fun Racing Hunter 2017 Hege Ingebrigtsen - AHE: Normal (N/N) COI: 1,90	♂ Ferdi Mix 2009 Tom Brandtner-bungic AHE: - COI: 1,46
	♀ Fun Racing Fatio Hound 2016 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 5,32	♀ Project Run Fast Dansa Hound 2011 Taina Teräs AHE: - COI: 0,44
♀ Fun Racing Origo 2020 Hege Ingebrigtsen No name AHE: Normal (N/N) COI: 2,29	♂ Fun Racing Hunter 2017 Hege Ingebrigtsen - AHE: Normal (N/N) COI: 1,90	♂ Neo Hound 2012 Tom Andres No name AHE: Normal (N/N) COI: 3,32
	♀ Fun Racing Fatio Hound 2016 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 5,32	♀ Fun Racing Chess hound 2015 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1,86
	♀ Fun Racing Fatio Hound 2016 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 5,32	♂ Fun Racing Zorro Al, Husky/ Vorsther/ Pointer 2013 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Team AHE: - COI: 2,34
		♀ Fun Racing Wushi Al.husky/ Vorsther/ Pointer 2012 Hege Ingebrigtsen Fun Racing Kennel AHE: - COI: 1,17

Treenileirillä lasten kanssa

Vilja, Aura, Minka ja Aari

L-SVU:n perinteistä treenileiriä vietettiin tänä vuonna elokuun viimeisenä viikonloppuna. Päälinnainen kysymys mielessämme oli: Treenileiri 2 ja 3 vuotiaiden lasten kanssa, uhka vai mahdollisuus? Lopulta päätimme, että mahdollisuus.

Sanotaan, että hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Myös leirille lähtö alkoi jo päiviä etukäteen. Sääennusteet lupailivat sateita ja varusteet oli mietittävä niin, että kaikilla on viikonloppuna mukava olla. Kun pakkauslista alkoi olla pitkä kuin nälkävuosi, tiesi että edessä on potentiaalisesti raskas, mutta sitäkin elämyksellisempi reissu. Telttä, petivaatteet, tarpeeksi vaihtovaatetta, eväitä, sadevarusteet ja tietenkin viiden koiran ruuat, tarvikkeet ja treenivarusteet.

Kun pakettiautotetris oli suoritettu ja kaikki oli kyydissä - koirat häkeissään, lapset turvaistuimissaan ja takakontti täynnä tavaraa - fiilis oli odottava. Pitkästä aikaa koirien kanssa reissussa. Oli ihanaa nähdä taas harrastuskavereita ja viettää aikaa samanhenkisen yhteisön kanssa. Tällä kertaa mukana oli koko perhe, mikä tottakai teki matkasta vielä erityisemmän: Koirat pääsivät tekemään sitä mitä rakastavat ja lapset pääsivät kokemaan leirielämää sekä salvat arvokasta kokemusta eläinten kanssa reissaamisesta, niiden hoidosta ja treenaamisesta. Koirille tällainen reissu on aivan järjettömän hyvää kokemusta monella tapaa. Moni tämän lajin parissa on varmasti tottunut treenailemaan paljon yksin, mutta leireillä pääsee harjoittelemaan tosi tärkeitä taitoja, reissaamista, ohituksia, erilaisia häiriöitä ja



Juha Leppäkynnäs lähdössä treenaamaan

jopa kilpailurutiineja. Lapsille taas seikkailu alkoi jo teltan pystyttämisestä ja jatkui luonnon ihmeiden parissa. Välillä tuli tietysti hetkiä, kun joku kaatui juurakkoon, sormet palelivat tai väsy iski kesken kaiken, mutta haasteet kuuluvat asiaan, ja niiden jälkeen nuotion ääressä paistettu makkara maistui sitäkin paremmalta.

Lauantaina ohjelmassa oli yhteistreeniä ja Salme Mujusen luento koirien rakenteesta. Sillä aikaa kun lapset touhusivat hotellin leikkipuistossa ja tutkivat Jämin upeita metsiä isänsä kanssa, allekirjoittanut pääsi syventymään koirien rakenteen ihmeelliseen maailmaan. Luento oli todella mielenkiintoinen ja auttoi ymmärtämään muunmuassa koiran rakenteen ja liikkeen välistä yhteyttä, voimantuottoa ja iskunvaimennuskapasiteettia. Tämä oli luento, jota voin suositella lämmöllä jokaiselle koiraharrastajalle.

Luennon jälkeen vuorossa oli yhteislenkki koirien kanssa, jonka lasten kanssa jätimme kokonaan väliin. Sekin näillä leireillä on hienoa - kaikkien ei missään nimessä



Yhteislenkille lähtijöitä



tarvitse osallistua, vaan leirin voi viettää juuri oman kapasiteetin mukaan. Yhteislenkillä oli mukana kymmeniä koiria ja kuulin osallistujien tykänneen kovasti tästäkin ohjelmasta.

Illalla leiri hiljeni saunan lämpöön ja nuotion ääreen. Pienille ihmisille nämä hetket jäävät varmasti mieleen: pimeä metsä ympärillä, nuotion loimu, makkaran tuoksu ja se hetki, kun saa olla vanhempien ja kavereiden seurassa ilman kiirettä. Leirillä oli muitakin mini-ihmisiä ja oli ihanaa miten lapset puhalsivat yhteen hiileen ja isommat pitivät pienemmistä huolta. Tähtisädetikut leirinuotion äärellä muiden lasten kanssa kruunasivat kivan päivän ja uni maistui tämän jälkeen hyvin.

Sunnuntain kilpailusimulaatio toi koirille ja kuskeille juuri sellaista harjoitusta, mitä kotona ei voi saada. Kilpailutilanteen jännitys ja tunnelma auttavat sekä

ihmistä että koiraa kehittymään. Ja vaikka kyseessä oli vain harjoitus, koirat vetivät sydämensä kyllyydestä ja kuski sai jälleen lisää varmuutta omaan ajoonsa kauden tulevia kilpailuja silmällä pitäen.

Leirin lopuksi teltta purettiin, tavarat sullottiin taas autoon ja väsyneet mutta onnelliset matkustajat suuntasivat kotimatkalle. Takana oli viikonloppu, jossa harrastus, luonto ja perhe kietoutuivat yhteen parhaalla mahdollisella tavalla.

Valjakkoleiri lasten kanssa ei ole aina helpoin vaihtoehto – mutta se on sitäkin palkitsevampi. Saa kokea hetkiä, joista tulee perheelle yhteisiä muistoja, ja kokemuksia, jotka kasvattavat niin koiria, lapsia kuin aikuisia.

Nennu



Ota yhteyttä 040 567 6319 • info@nooa-arctic.fi • www.nooa-arctic.fi

Michela Leppänen

1. Kuka olet ja mistä tulet?

Olen reilu kolmekymmentä-vuotias valjakkoharrastaja Uudeltamaalta. Meidän perheeseen kuuluu koirien lisäksi myös mies ja pieni lapsi. Töissä olen raskaankaluston korjaamolla mekaanikkona ja vapaa-ajalla koirien lisäksi harrastamme miehen kanssa autoja.

2. Kauanko olet ollut lajin parissa ja miten päädyit mukaan?

Olen aloittanut lajin alunperin lapsena canicrossilla äitini dobermanneilla. Kilpailin muutamat SM-kilpailut tyttöjen/nuorten luokassa, jonka jälkeen tuli tauko. Palasin harrastukseen 20-vuotiaana oman dobermanini kanssa, mutta yhden koiran luokkiin ja isompiin pääsin hyppäämään noin 10-vuotta siten muiden harrastajien avulla.

3. Minkälaisia koiria sinulla on?

Minulla on kotona kaksi vähän yli vuoden ikäiset eurohousveljekset Tankki ja Siro, sekä kaksi kääpiöbullterrieriä: Kita 8,5v sekä hänen poikana Bossi 4,5v.

4. Miten valjakkokoiraharrastus on vaikuttanut elämääsi?

No ainakin että ensimmäinen vaatimus uuden asunnon ostossa oli että se on omakotitalo, jossa on riittävä piha ja treenireitit lähellä. Olen saanut ympärille myös paljon ystäviä ja omanlaisen elämänrytmin.

5. Oletko kilpaillut valjakkourheilussa?

Aloitin kilpailemisen aktiivisesti ehkä noin kymmenen vuotta sitten muiden harrastajien koirilla. Olen kilpaillut sulalla maalla lähes kaikkia 1-8 koiran sprinttiluokkia. Talvisin hiihdon jätän kyllä suosiolla lapsuuden Hippo-hiihtokisoihin ja pysyn tiukasti reen jalaksilla.

6. Mitkä ovat olleet mieleenpainuvimpia kokemuksia valjakkokoirien kanssa?

Jämin sulanmaan Mini Distance on ollut kaikista kisoista haastavin ja antoisin. Yhden kisan aikana voi testata koirien ja oman kestävyysden kaikissa neljässä vuodenajassa.

7. Minkälaisia tavoitteita sinulla on lajin parissa tulevaisuudessa?

Vaikka kotona on nyt vain kaksi vetämiseen sopivaa koiraa niin toivon pääseväni tulevaisuudessa start-



Kuva Sini Riihelä

ARCTIC
AURORA

taamaan 2-6 koiran luokkia. Täytyy taas käydä kerjäämässä valjakkoon vahvistusta tuttuja ovien taakaa.

8. Millaisia ovat olleet mielekkäimmät tapahtumat lajin parissa?

Kaikki kilpailut, kesäleirit ja erityisesti L-SVUn järjestämät! Jämi on vain niin mahtava ympäristö - niin kilparadat mutta myös varikon ja majoitusten osalta.

9. Mitä kehitettävää näet lajissa?

Enemmän ymmärrystä siihen, että aina ei voi voittaa ja masentua ei saa vaikka kärkeen on matkaa. Järkevää suhtautumista siihen, että mitä huipulle pääsemiseen oikeasti tarvitaan ja mistä syystä toiset ovat siellä vuodesta toiseen. Oikea kilpailuhenki on sitä, että kisoihin lähdetään voittamaan aina ensisijaisesti itsensä.

10. Parasta L-SVU:ssa?

Tapahtumat ja ne mahdollistavat aktiiviset jäsenet!

11. Terveiset muille harrastajille?

Nyt ylös ulos ja lenkille! Vaikka tekisit tänään jotain vain 5 minuuttia se on enemmän kuin 0 minuuttia. Lähdetään liikkeelle pienistä jutuista ja yhtäkkiä ne pienet jutut saattaa muuttua isommiksi.

Kalevin palsta

Syyskolumni

Vaihteleva sää taisi parhaiten jäädä mieleen päättyvästä kesäkaudesta. Laiskottelun lomassa on joskus ollut ajatuksia näistä valjakko harrastuksenkin jutuista. Aiemmissa ns. kolumneissani olen esittänyt ehdotuksia eräisiin kilpailutoiminnan järjestelyihin. Saamastani palautteesta, 0 kpl, olen vetänyt johtopäätöksiä. Yksi positiivinen löytyi. Norjassa on joku lukenut juttujani, koska kevään MM-kilpailussa oli yllättäen sprinttialajissa käytössä lähinnä md-kisoihin suosittelemani käännetty lähtöjärjestys. Aika vähän em. kisoihin osallistuneet suomalaiset ovat kuitenkin kokemuksistaan kertoneet. Uskaltaisinkohan toivoa, että jossain meidänkin kilpailuisamme nähtäisi vastaava järjestely?

Paljon olen pohtinut syytä siihen, että kilpailujen yleisöystävällisyys on meillä kokonaan unohtunut. Päätelen asian siitä, että kisoissamme ei juuri näy surevien omaisten lisäksi varsinaisia katsojia eikä varsinkaan lehtimiehiä raportoimassa. Tuntuukin siltä, että marginaalisen urheilulajimme halutaan kin säilyvän marginaalisena. Ilmeisesti julkisuuden tuomille mainostuloille ei ole ollut tarvetta.

Vakiopohdintani siitä, että ainakin sprinttimatkojen nykykisoissa useimmat kilpailijat ajelevat koko rei-

tin omissa oloissaan näkemättä kanssakilpailijoi-
taan, pitäen lähinnä saavutettua keskinopeuttaan
pääasiana. Tällainen vain huippunopeuksia tavoit-
televa kilpailutoiminta on johtanut osallistujamää-
rien vähenemiseen ja tiukkoihin vaatimuksiin
kilpailu-urien laadulle. Aika vähän taitaa nykyisin
olla kilpailupaikkoja, joissa nämä tiukat ratavaati-
mukset pystytään täyttämään. Eri kilpailupaikkojen
lukumäärä kilpailukalenterissa näyttää vuosi vuo-
delta vähenevän, vai olenko tässäkin asiassa vää-
rässä?

Lopuksi vielä toinen vakiovalitukseni. En saa mi-
tään palautetta näistä kirjoitelmistani, joten helpos-
ti tulen loppupäätelmään, että näitä pohdintoja ei
toimituksen lisäksi kukaan muu lue. Vielä tätä kir-
joitellessani haluaisin kuitenkin uskoa, että löydän
vielä joskus mahdollisuuden nähdä tai kuulla edes
vastaväitteitä tai muuta jatkopohdintaa esimerkik-
si tämäntapaisista pohdinnoistani.

Menestystä alkaneelle harjoittelu- ja kilpailukaudel-
le sekä hyvää syksyä molemmille lukijoilleni.

Valjakkoviesti

L-SVU:n yhteistreenit lauantaisin Jämällä...





Tervetuloa mukaan, niin uudet kuin vanhemmatkin harrastajat!

INFO valjakkoharrastajille:
<https://www.l-svu.fi/yhteistreenit/>

Ilmoittaudu treeneihin:
<https://l-svu.nimenhuuto.com>



Nimenhuuto
Keitä tulossa treeneihin?



Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämsäjärvi



Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

Valjakkoviesti